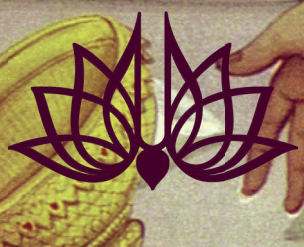
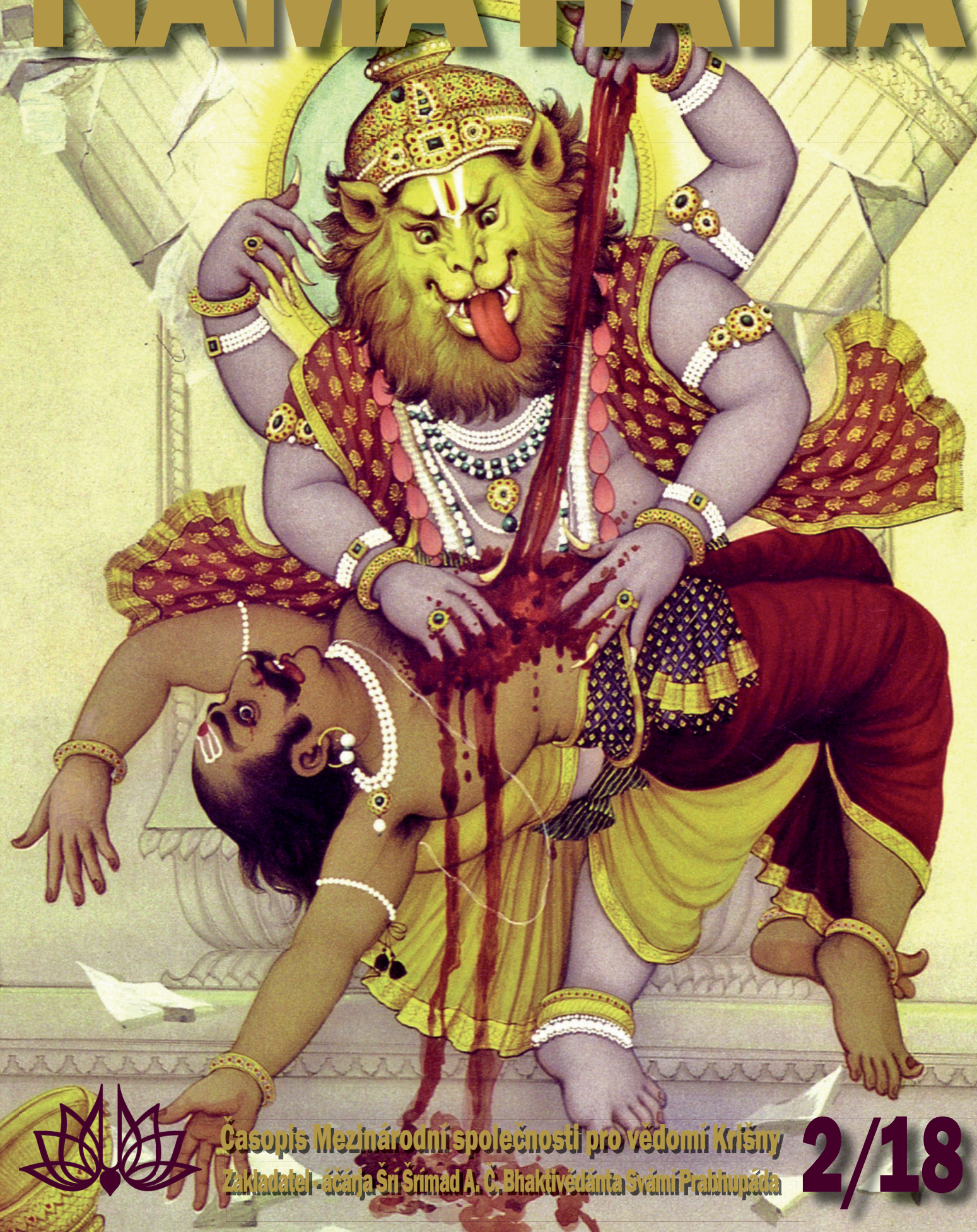

BŮH JE SVĚTLO A NEVĚDOMOST JE TEMNOTA. TAM, KDE JE BŮH, NENÍ NEVĚDOMOST.

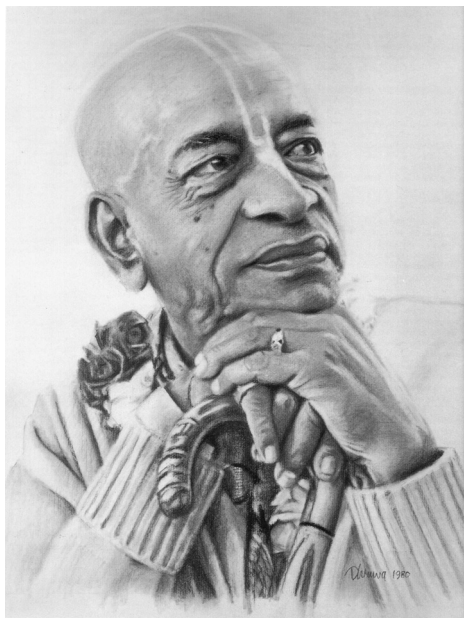
NĀMA HATTA

Časopis Mezinárodní společnosti pro vědomí Krišny
Zakladatel - ācārja Śrī Śrīmad A. C. Bhaktivēdānta Svāmī Prabhupāda

2/18

- 4 SERIÁL**
„What is the Difficulty?“
- Šruta Kírta dás
- 6 ZPÁTKY K BOHU**
O společenské revoluci
- Šríla Prabhupáda
- 7 KULTURA**
Vaišnavská etiketa 3.
- Bhaktičáru Svámí
- 9 PŘEDNÁŠKA**
Grihastha ášram 2/3
- Bhakti Vidjá Púrna Svámí
- 12 BHAKTI JÓGA**
Mádhurja Kádambiní 7.
- Višvanáth Čakravartí
Thákura
- 14 PŘEDNÁŠKA**
Přesexovaný svět 1.
- Kadamba Kánana Svámí
- 18 SVATÉ JMÉNO**
Důvěrná tajemství
dokonalého zpívání svatého
jména 2.
- Šačínandana Svámí

- 20 AKTUÁLNĚ...**
- Džalángí déví dásí
- 22 ZPÍVÁNÍ**
32 způsobů jak nečentovat
- Mahátmá dás
- 24 KOSMOLOGIE**
Vesmír z pohledu Véd
- Sadápúta dás
- 27 OČIMA PÍSEM**
Šrímad Bhágavatam 6.3.18
- 27 MEDITACE**
Modlitba před džapou
- Niraňdžana Svámí
- 28 REPORTÁŽ**
Dobytí Maču Pikču
- Nrisinha Čaitanja dás
- 32 RECEPT**
Domácí chléb bez kvasnic
- Abhaja Múdra déví dásí

CENTRUM PRO VÉDSKÁ STUDIA
Lužce 48, Karlštejn 267 18
www.harekrsna.cz
www.harekrsna-luzce.cz
www.govindabutik.cz
www.govinda.cz

REDAKTORKA:

Džalángí déví dásí
tel: 736 245 446, jalangi@email.cz

SAZBA:

Madhupandit dás

SPOLUPRACOVALI:

Ačjuta Gótra dás, Ánanda Kandíní déví dásí, Bhaktivaibhava Svámí, B. G. Šarma, bhakta Dan Pelej, Hémalatá Thákurání déví dásí, bhakta Jan Mareš, bhakta Lubor, Mahášringa dás, bhakta Oldřich Janota, Patita Pávana dás (ACBSP), Pávaní déví dásí, Pránanátha Hari dás, Punja Pálaka dás, Rásabiháří déví dásí, Šjámasundar dás, Vidžaj Baladév dás, Vidjágati dás, Višnudžan dás, Vrindávan Prijá déví dásí

Vydáno v dubnu 2014
Registrační číslo MK ČR E 16036

*Příspěvky na vydávání časopisu
můžete zasílat na adresu
vydavatele nebo na účet chrámu:
2800101124/2010*

Hnutí Hare Krišna

šíří ve společnosti duchovní poznání popsané v Bhagavad gítě a Šrímad Bhágavatamu. Učí, že každá duše je nedílnou částí Boha (Krišny) a je s Ním kvalitativně totožná.

Podporuje šíření sankirtanového hnutí, společné zpívání svatých jmen Boha,

v souladu s učením Pána Šrí Čaitanji Maháprabhua, a bude posvátná místa zasvěcená Nejvyšší Osobnosti Božství.

Sdružuje své členy za účelem jednoduššího a přirozenějšího způsobu života a vydává a šíří periodika, časopisy, knihy a další literaturu.

Kde nás najdete

Česká republika

ISKCON

Centrum pro vědecká studia,
Lužce 48, Karlštejn, 267 18
tel. 311 516 558, 736 107 009

Farma Krišnúv dvůr,
Městečko u Benešova č. 1,
Postupice, 257 01,
tel. 317 796 008, 732 424 238

**Hare Krišna centrum
Harinám Mandir,**
Zenklova 107, Praha 8, 180 00,
tel. 603 205 991

**Kazatelské centrum
Prabhupád bhavan,**
Durďákova 34, Brno sever, 613 00
tel. 604 472 982, 731 445 474

Náma Hatta centrum Čakra,
Lutotín 7, Kostelec na Hané, 798 41
tel. 582 373 245

Kazatelské centrum Hari-dhám,
Fulnek – Jílovec 34, 742 45
tel. 603 958 447

VEGETARIÁNSKÉ RESTAURACE

Góvinda, Soukenická 27, Praha 1
tel. 732 777 246

Góvinda, Na hrázi 5, Praha 8
tel. 284 823 805

Balaráma, Orlická 9, Praha 3
tel. 222 947 365

Góvinda, Pavelčákova 5/13, Olomouc
tel. 731 486 211

Slovenská republika

ISKCON

Nová Ekačakra, Abranovce 60,
pošta Kokošovce, 082 52
tel. +421 911 947 108

Centrum pre vědecké štúdiá,
Družstevná 22, Mariánka, 900 33
tel. +421 903 617 031

Náma Hatta centrum Bhaktilóka,
Suľovská 44, Bratislava-Ružinov, 821 05
tel. +421 910 808 108

VEGETARIÁNSKÉ RESTAURACE

Góvinda, Obchodná 30, Bratislava
tel. +421 252 962 366

Góvinda, Puškinova 8, Košice
tel. +421 910 947 112

Góvinda, Hlavná 70, Prešov
tel. +421 910 947 108

Hare Krišna,

každým dnem můžeme doceňovat hloubku a genialitu poznání, které nám předal Šríla Prabhupáda. Pokaždé, když si totiž chceme začít myslet, že vše je vlastně docela pěkné, trhne čas oponou májí a my vidíme až moc zblízka realitu hmotného světa – zrození, stáří, nemoci a smrt.

Zítřka ráno se můžeme probudit a zjistit, že svět kolem nás už není a nikdy nebude stejný jako dřív. Jak Šríla Prabhupáda zmiňuje ve Šrímad Bhágavatamu, naše hnutí nemá prakticky nic společného s politickými otázkami.

Přesto však lze jasně vidět a chápat, že všechny sváry a spory pramení z touhy po smyslovém požitku, tolik propagovaném nežádoucím vlivem věku Kali.

Aby se lidé nestali obětí malé skupiny zlovolných démonů zajímajících se pouze o své krátkodobé zisky, v jejichž zájmu jsou schopni v podstatě čehokoliv kdykoliv a kdekoliv pod jakoukoliv záminkou, doporučuje Šríla Prabhupáda jako jediný možný způsob záchrany lidstva systematické šíření vznešené transcendentální literatury v podobě Bhagavad gíty a Šrímad Bhágavatamu v masovém měřítku napříč celou společností, mezi všemi státy, mezi všemi národy.

Démoni na nás však nečihají jen někde v tajuplných spikleneckých zákoutích. Ti největší a nejsilnější jsou v našem srdci. A stejně jako ve vnějším světě, musíme i zde bedlivě volit mezi dobrem a zlem, mezi božským a démonickým, mezi Krišnou a iluzí.

A tak, ať už se věci kolem nás budou vyvíjet jakkoliv, ať už se vojáci, výrobci zbraní, finančníci a mocipáni rozhodnou pro cokoliv, o čemž se k nám dostane stejně

jen zpervertovaný mediální záznam pseudoreality, na našem programu to v podstatě nic nemění.

Snad jen to, že ještě mnohem víc než kdy jindy musíme ještě s plnější pozorností zpívat každé ráno na různěci mahá mantru, s mnohem větší důkladností studovat knihy Šríly Prabhupády a ještě víc energie a času věnovat sankírtanu a harinámu.

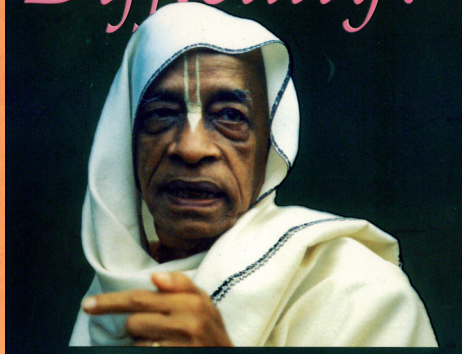
Jistě, bez Krišnovy vůle se nepohne ani stéblo trávy, takže v jakékoliv situaci, ve které se můžeme v nejbližších dnech, týdnech či měsících ocitnout, nám nezbyvá nic jiného, než se ještě těsněji přimknout k lotosovým nohám Šrí Krišny a našich čistých duchovních mistrů. A modlit se, ať nás všechny zkoušky osudu, které nás ještě čekají, přiblíží k návratu domů ke Krišnovi. Ať nás neoddálí...

Vaše služebnice
Džalángí déví dásí

Zveme vás!

- na **středeční program v Góvindě**, Soukenická 27, od 18 hodin
- na **nedělní hostinu v chrámu Lužce**, začátek od 14 hodin
- na **harinám**, sraz u Obecního domu ve středu a v pátek v 16 a každou 1. sobotu v měsíci v 11 hodin
- na **Kurzy bhakti-jógy**, každou sudou neděli od 12 hodin v chrámu v Lužcích

What IS THE Difficulty?

Právě zde jsme s Mahárádžem Brahmánandou zavedli pro americké žáky Šríly Prabhupády tančení v bengálském stylu. Sami jsme se to naučili jen týden předtím na festivalu v Májápuru. Stalo se to jednoduše. Když začal kírtan, tak jsme my dva stáli tváří k sobě před Prabhupádovým *vjásásanem*. Byl to kírtan na přivítanou v Nové Dvárace, takže všichni byli v extázi.

Tlačily se nás tam stovky a společně jsme tančili „svámího krok“, ze strany na stranu. Hleděli jsme s Brahmánandou při tanci na sebe, a aniž bychom si řekli jediné slovo, začali jsme se pohybovat směrem k Šrí Šrí Rukminí Dvárakádhíšovi – asi tak deset stop kupředu a pak zpátky k Prabhupádovi na *vjásásanu*.

Ale jistě, samozřejmě!

26. dubna 1973, ISKCON Los Angeles, Kalifornie

Nebylo to zprvu snadné, protože nás při tom nikdo nenásledoval, ale naštěstí uprostřed vždy zůstávalo prázdné místo, aby Prabhupáda viděl na Božstva. Jak kírtan pokračoval, začali jsme díky tomuto volnému prostoru tančit dopředu a dozadu stále divočeji.

Za pár minut se k nám všichni v chrámové místnosti připojili. Stovky se nás pohybovaly dozadu, dopředu k Prabhupádovi a potom zase zpátky. Sledoval z výše *vjásásanu* všechny ty své děti divoce tančící za zvuku jeho kartálů a povzbuzoval nás souhlasným pokyvováním hlavou.

Spousta oddaných z toho byla nadšená a Prabhupádovi se při pohledu na oddané tančící před ním rozléval po tváři úsměv.

Některým oddaným se nicméně později zdálo, že nový styl tančení není oprávněný. Kolem nové taneční formy propukly spory. Někteří oddaní ji považovali za výstřední a do chrámové místnosti nevhodnou. Pradjumna se tedy zeptal Prabhupády, zda je takový tanec v pořádku. „Ale jistě, sa-

mozřejmě!“ souhlasil Prabhupáda. „Je to velmi krásné.“

Šríla Prabhupáda miloval, když viděl své žáky zpívat „Hare Krišna“ a tančit v extázi. Právě takhle položil první základy Mezinárodní společnosti pro vědomí Krišny. Občas nám říkával, že zpívat mantru Hare Krišna je jediné, co je zapotřebí. Poté dodával: „Dávám vám ještě tolik jiných úkolů, protože vy na Západě jste tak neklidní, že nedokážete sedět na jednom místě a odříkávat mantru.“

Děkuji vám, Šrílo Prabhupádo, že jste mi dal důvod, proč zpívat a tančit. Tančit před vámi v kírtanu byla dokonalost. Stále mám před očima vaši rozesmátou tvář, když jste pozoroval své mladé děti, jak zpívají Hare Krišna. Bylo pro vás úžasným štěstím sledovat tisíce vašich následovníků po celém světě, jak se z nich stávají prvotřídní vaišnavové. Protože jste v našich životech stále přítomný, budeme mít vždy důvod tančit.

Džaja Šríla Prabhupáda!

Vidíš toho brouka?

29. dubna 1973, ISKCON Los Angeles, Kalifornie

Stalo se to, když Šríla Prabhupáda pobýval v Nové Dvárace na jaře roku 1973. Zaslechl jsem zvonek Jeho Božské Milosti a spěchal jsem okamžitě do jeho pokoje. Sotva jsem složil poklonu, Prabhupáda ukázal k mým nohám na podlahu. Z jeho dokořán otevřených očí bylo zřejmé, že mu cosi působí velkou starost.

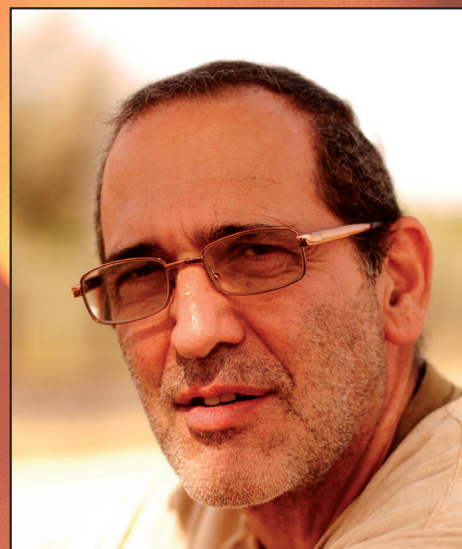
„Vidíš toho brouka?“ zeptal se. Po chvíli pátrání jsem konečně spatřil ten malý hmyz. Přikývl jsem.

Prabhupáda pokračoval vážným hlasem: „Sleduji toho brouka již hodnou chvíli, a ani se nepohnul. Myslím, že má hlad. Sežeň nějaké květinové prasádam a odnes ho ven. Polož ho na nějakou rostlinu, aby se měl čeho najíst.“

Okamžitě jsem vykonal pokyn svého nejmilostivějšího Gurua Mahárádže a vrátil se do služebnického pokoje. Ani Prabhupáda, ani já jsme se již nikdy o tom brouku nezmínili. Byla to další úžasná ukázka milosti čistého oddaného, milosti, která si nevybírá.

Zmírňovat utrpení bytí těch nejmenších bytostí nebylo pro Jeho Božskou Milost žádné plýtvání časem. Dodnes si při spatření jakéhokoliv malého hmyzu musím vždy vzpomenout na svého milovaného Šrílu Prabhupádu.

Můžeme být jakkoliv bezvýznamní, avšak pokud se nám poštěstí upoutat pohled *nitja siddhy*, vchází do našeho života nesmírné požehnání.

Ach, toto je Krišna!

30. dubna 1973, ISKCON Los Angeles, Kalifornie

Po návratu ze zahrady odcházel Prabhupáda často do svého pokoje poslouchat nahrávku ranní přednášky ze Šrímad Bhágavatamu. Někdy si přál, abych mu donesl jasmínové květy, rostoucí hned za jeho zahradou. Květy vydávaly intenzivní vůni, zvláště v noci. Když jednoho večera Prabhupáda přivoněl ke snítce jasmínu, zvolal: „Ach, toto je Krišna!“

Často jsem mu nosil jasmín do pokoje navečer. Občas si ke květům přivoněl během masáže. Na noc si je pak pokládal na polštář, blízko nosu. Následujícího rána jsem květy našel něžně spočívající na polštáři na úplně stejném místě, kde ležely večer. Květy byly svěží a voňavé, jako by byly právě utržené. Jeho Božská Milost nám stále předváděla, jak je Krišna přítomný v každé části tohoto hmotného stvoření.

Tak rád si vybavuji tyto chvíle! Prosté, okouzující způsoby, kterými jste nám vyjevoval vědomí Krišny. Člověk může přecíst hromady knížek, a přece neochutnat tu sladkost, se kterou jste odhaloval svoji lásku ke Krišnovi.

Ranní slunce vám dodá energii...

1. května 1973, ISKCON Los Angeles, Kalifornie

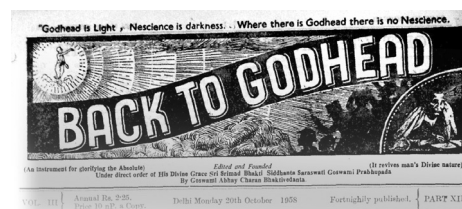
Pokaždé, když svítlo sluníčko, nechával se Prabhupáda ráno masírovat na zahradě. Sedával zády obrácený ke slunci. Někdy, když jsem mu do zad vtíral hořčičný olej, říkal: „Ranní slunce ti dodá energii a odpolední slunce ti ji bere.“

Bylo to jedno z mnoha prostých, praktických poučení, jež dával nám všem, kteří jsme naslouchali. „Nejezte víc, než můžete strávit. Vstávejte časně a dávejte si studenou koupel. Dodržujte pravidelnou životosprávu.“ To vše nám pomáhá udržet tělo zdravé, abychom mohli co nejlépe vykonávat oddanou službu. Šríla Prabhupáda nám v tom byl jedinečným příkladem. Stále nás bude svými pokyny vést. 🙏

Děkuji vám, Šrílo Prabhupádo, že jste mi dal důvod, proč zpívat a tančit

O SPOLEČENSKÉ REVOLUCI

ROZHOVOR MEZI JEHO BOŽSKOU MILOSTÍ A. Č. BHAKTIVÉDÁNTOU SVÁMÍM PRABHUPÁDOU A ČLENY SVĚTOVÉ ZDRAVOTNICKÉ ORGANIZACE (WHO) SPOJENÝCH NÁRODŮ V ŽENEVĚ 6. ČERVNA 1974.

Šríla Prabhupáda: Po celém světě, nebo kdekoli na světě, můžete zkusit to, co děláme my. Žít velice jednoduše, být soběstační, získávat nezbytné věci k životu ne z továren, ale ze zemědělské půdy. A zpívat svatá jména Boha.

V tomto průmyslovém uspořádání, ať mezi kapitalisty či komunisty, může být šťastnými jen pár lidí – takzvané šťastnými – na úkor ostatních lidí. A protože ti ostatní jsou vykořisťováni a nebo jednoduše ponecháni bez práce těmito několika morálně zkaženými lidmi, tak se stávají morálně zkaženými i oni. Vyhýbají se veškeré práci a jen nečinně posedávají. A nebo se neživí poctivě. A tolik dalších věcí.

Jediným možným řešením je, že každý by měl žít přirozeně a zpívat svatá jména Boha. Aby se stali vědomými si Boha. Toto řešení je velice jednoduché, a zde můžete vidět některé výsledky. Moji mladí evropští a američtí studenti – oni byli závislí na drogách a pití a kouření a mnoha dalších moderních zlovcích. Ale teď, jen se podívejte, jak střízliví jsou a jak oslavují svatá jména Pána.

Můžete změnit svět a dát vše do pořádku, pokud přijmete tento pokyn. Jiný prostředek k nápravě není. Pokud se rozhodnete, že tomu nebudete naslouchat, co se dá dělat? Řešení – skutečný lék – je tady. Když si ale ten lék nevezmete, jak se ta nemoc vyléčí?

Člen WHO: Předtím jste zmiňoval nešťastný odchod vesničanů do měst. Poukazoval jste na to, že ve městě začnou lidé z vesnic pracovat v továrnách a pak začne následovat spousta špatných věcí. A nadnesl jste jako řešení, že pokud budeme žít na vesnicích a pracovat na půdě pouhé tři měsíce v roce, tak budeme mít dost jídla na celý rok.

Ale já bych rád upozornil na to, že v našich městech a vesnicích je tolik nezaměstnaných. Mnoho lidí se tam cítí beznadějně. Nemohou si pro sebe vypěstovat dost jídla, protože nemají přístup k půdě. Obchodníci ji využívají pro své vlastní účely. A to je ten důvod, proč je tolik obyčejných lidí bez práce. To je, proč odcházejí do měst. Není to nezbytně jen proto, že by je lákal „dobrý život“ ve městě, ale to, že nemají přístup k půdě. Tu půdu obchodní skupiny nevyužívají

a obyčejní lidé nemohou žít na vesnicích jako svobodní lidé a vypěstovat si pro sebe dost jídla.

Teď ty obchodní skupiny vykořisťují. Vykořisťují. Takže dokud nebude nějaká revoluce, která omezí moc těchto obchodních skupin, jak můžeme doufat, že jednoho dne budou lidé moci žít ve svých vesnicích a pěstovat na půdě svou vlastní potravu?

Šríla Prabhupáda: Jde o to, že vláda má za povinnost postarat se o to, aby nikdo nebyl nezaměstnaný. To je dobrá vláda.

Ve vědském systému je přirozené rozdělení společnosti. Bráhmani neboli třída intelektuálů, kteří dávají pokyny a radí. Kšatrijové neboli vládnoucí třída, která ochraňuje a organizuje. Potom vaišjové neboli třída obchodníků, kteří se starají o půdu a o krávy a dohlížejí na výrobu potravin. A šúdrové neboli třída pracujících, která pomáhá všem ostatním třídám.

To znamená, že vláda by se měla skládat z mocných kšatrijů, kteří každého ochrání a zajistí, aby různé skupiny plnily své povinnosti. Vláda musí dohlédnout na to, aby byl každý řádně zaměstnán. Potom bude veškerý problém s nezaměstnaností vyřešen.

Člen WHO: Ale v současné době jsou obchodníci rovněž ve vládě. Ve skutečnosti jsou tam velice pevně usazeni. Mají ve vládě velice silný hlas a v mnoha případech jsou přímo vedoucími představiteli ve vládě.

Šríla Prabhupáda: Ne, to znamená špatná vláda.

Člen WHO: Ano, to je... to je pravda.

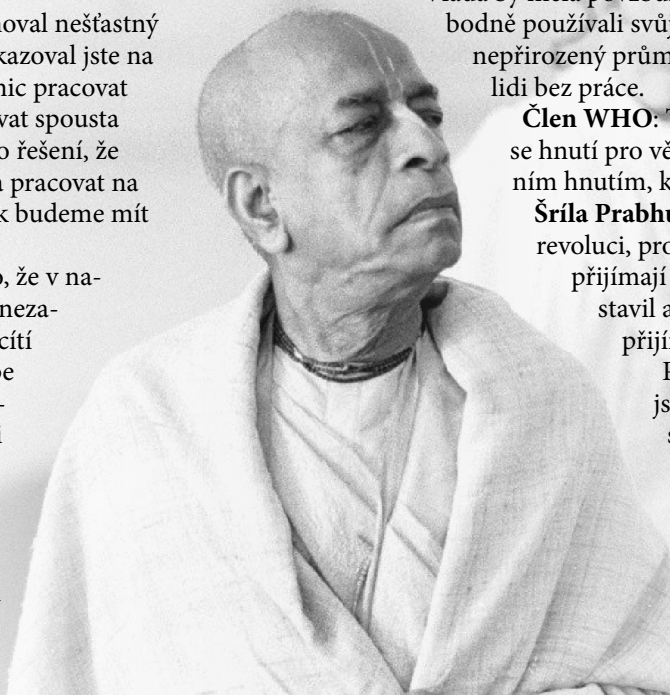
Šríla Prabhupáda: To je špatná vláda. Třída obchodníků nemá mít s vládou co do činění. Jak bude jinak vláda dohlížet – bez postranních úmyslů – na to, aby byl každý zaměstnán?

Vláda by měla povzbuzovat obchodníky k tomu, aby svobodně používali svůj důmysl, ale ne k tomu, aby zaváděli nepřirozený průmysl, který přijde a odejde a nechá lidi bez práce.

Člen WHO: To je to, nač se těším – na den, kdy se hnutí pro vědomí Krišny stane skutečně revolučním hnutím, které změní tvář společnosti.

Šríla Prabhupáda: Ano, myslím, že to přinese revoluci, protože tito američtí a evropští lidé to přijímají do svých srdcí. Já jsem jim to představil a oni jsou velice inteligentní a vše přijímají velice vážně.

Pracujeme pouhých pár let a přesto jsme toto hnutí rozšířili po celém světě. Pokud to lidé vezmou vážně, bude to pokračovat a dojde k revoluci. Protože nepracujeme náladově, vrtošivě. Přijímáme pokyny ze šástry, posvátných písem. Je v nich tolik poznání. Lidé mohou číst všechny tyto knihy a poučit se. Pokud to přijmou vážně, dojde k revoluci. ☪

VAIŠNAVSKÁ ETIKETA

4. VÍCE O CHOVÁNÍ VAIŠNAVY

„Charakteristikou oddaného je, že následuje a chrání vaišnavskou etiketu. Dodržování vaišnavské etikety je ozdobou vaišnavy.“

(C.c., Antja 4.129-30)

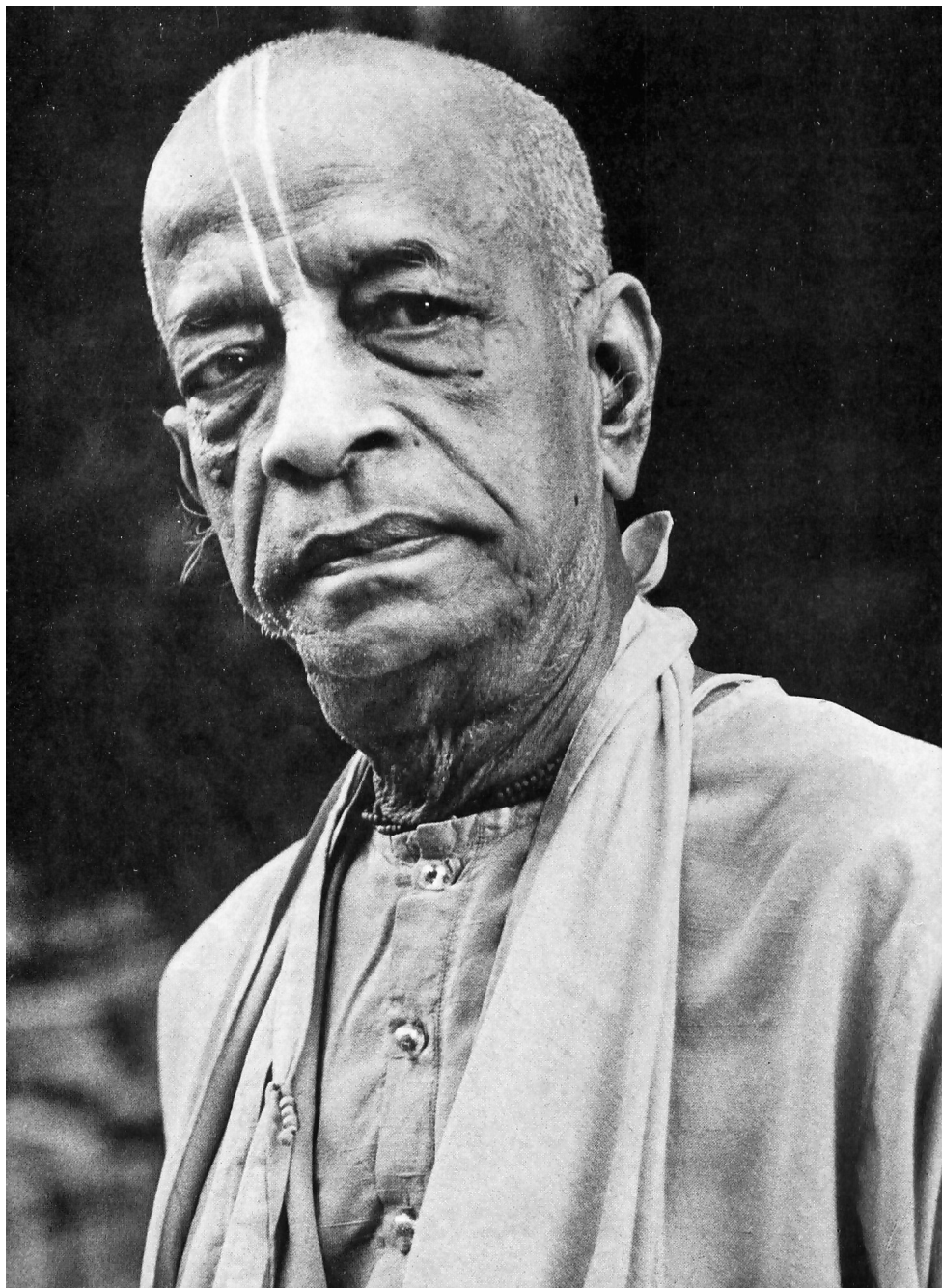
1. Vědomí oddaného se projevuje v jeho jednání.
2. Všechny činy oddaného, který dosáhl i sebemenší realizace, automaticky doprovází drahokamy vaišnavského jednání.
3. Musíme si být vědomi, že v naprosté většině případů máme co do činění s oddanými a nevinnou veřejností. Aparádha je jedinou skutečnou překážkou v duchovním životě. Přestupku se musíme obávat a toto vědomí dodá našemu jednání strýzlivosti a vážnosti. Získáme přirozenou pokoru, Šrí Čaitanja Maháprabhu bude potěšen a našemu pokroku nebudou stát v cestě žádné vážné překážky.
4. Pověst Šríly Prabhupády závisí na našem chování. Soucitně nás vyzdvihl z velmi zdegradované situace a pošetilí lidé v Indii ho za to dokonce kritizovali. Abychom jeho jméno a pověst uchovali bez poskvrny, naše chování by mělo být příkladné.

Citáty Šríly Prabhupády

„Chovejte se tak, aby viděli, že máme dokonalý charakter.“

Toto je dobře známý citát: Když se Šríly Prabhupády ptali, jak se pozná vaišnava, odpověděl: „Je to dokonalý džentlmen.“

*apáné áčáré kéha, ná karé pračára
pračára karéna kéha, na karéna áčára*
„Někteří se chovají příkladně, ale nekáží cestu vědomí Krišny, zatímco jiní káží, ale nechovají se, jak by měli.“

Používej zdravý rozum a nenech se ničím vyvést z míry

*áčára pračára--náméra karaha ,dui' kárja
tumi--sarva guru, tumi džagatéra árja*

„Svým příkladným chováním a zároveň kázáním děláš čest oběma činnostem ve vztahu ke svatému jménu. Proto jsi nejpokročilejší oddaný na světě.“

(C.c., Antja 4.102-103) Sanátana Gósvámí k Haridásu Thákurovi.

„Lepší než bráhmana, který zná smysl Véd, je ten, kdo dokáže rozptýlit všechny pochyby, a lepší než on je ten, kdo pečlivě dodržuje bráhmanské zásady.

Ještě lepší je čistý oddaný, který se věnuje oddané službě bez očekávání odměny.“

(ŠB 3.29.32)

Dopis Šríly Prabhupády Rúpánúgovi (5/9/72):

„Nyní je mým přáním, abychom své úsilí zaměřili na dosažení vědomí Křišny a nestarali se příliš o široký rozmach bez jakéhokoliv duchovního obsahu. Když se vaří mléko, stává se hustším a sladším. Nyní tedy budeme svařovat mléko.“

Dopis Šríly Prabhupády Patitovi Uddháránovi (5/9/72):

„Oddaný jde svým chováním vždy příkladem. Musíme tedy vzájemně spolupracovat, neboť co si lidé pomyslí, pokud mezi námi samotnými budou existovat hádky? Oddaný jde svým chováním vždy příkladem.“

Dopis Šríly Prabhupády Gargamunimu (2/5/69):

„Tvoje pokorná lítost je hodna vaišnavského studenta, a proto ti za tvou pokoru velmi děkuji. Pán Čaitanja nás učil být pokornější než tráva a tolerantnější než strom. Tyto příznaky náležejí vaišnavovi.“

Dopis Šríly Prabhupády Dínadajálovi (2/2/69):

„K těm, kdo jsou ve své službě Pánu velmi pokorní, je Křišna nesmírně milostivý. Pán Čaitanja proto radil být pokornější než tráva a tolerantnější než strom a s tímto postojem oslavovat Pána. Tento svět je hrozný. Každý je připraven působit potíže ostatním, a to zvláště osobám vědomým si Křišny, protože to je pro demony typické. Abychom se tedy ochránili přede všemi démonskými vlivy, musíme pravidelně pronášet mantru Hare Křišna, být pokornější než tráva a tolerantnější než strom. Pak nám Křišna, který je Dínadajál (milostivý k ubohým), udělí svou milost.“

Dopis Šríly Prabhupády Upéndrovi (8/18/70):

„Jsi všestranně kvalifikovaný, ale tvůj postoj – to, že tvrdíš, že jsi

k ničemu – je velmi chvályhodný. Vaišnava je vždy pokorný a nikdy nezpyšní, i když získal ty nejvyšší kvality polobohů.“

Dopis Šríly Prabhupády Džanárdánovi (1/21/68):

„Ve svém porozumění vědomí Křišny musíme být velmi pečliví. ...Porozumět Křišnovým slovům v Bhagavad gítě nebo jiných védských písmech prostřednictvím správných zdrojů v žakovské posloupnosti, to je naše skutečné poznání. Jde o to snažit se zaujmout postoj, jako bychom neznali nic. Tak bude naše postavení jisté. Jakmile však někdo řekne, ‚Vím vše a dříve jsem byl tím a tím...‘ je to darebák. Vím, že se snažíš vše pochopit ze správného zdroje a nejsi pyšný jako ti hlupáci, kteří si myslí, že znají všechno. Tvoje pokora mě velmi těší.“

Dopis Šríly Prabhupády Advaitovi (5/28/70):

„Jak jsem již mnohokrát řekl, musíme se držet dvou souběžných cest: cesty Šrímad Bhágavatamu a cesty Pañčarátri. Šrímad Bhágavatam je cestou paramahansů a Pañčarátra je cestou pro začátečníky. Chránové uctívání je pro začátečníky nezbytné, aby se dodržováním usměrňujících zásad postupně očistili a dokázali porozumět Šrímad Bhágavatamu. Musíme tedy mít tyto zásady stále na zřeteli a udržovat tento standard v našich střediscích. Nedávno jsem obdržel časopis ‚Kaljan‘, v němž jsou naše aktivity na Západě velmi vyzdvihovány. Zvláště ocenili můj důraz na čtyři zásady. Poté redaktor poznamenal, že v současné době vše funguje velmi dobře, ale jen Bůh ví, jaká bude budoucnost.“

To znamená, že Indové či nekompromisní následovníci védských zásad pochybují o tom, zda mí američtí a evropští studenti vydrží tyto zásady následovat. Je to tedy Bohem seslané varování, abychom se neodchýlili od výše zmíněných dvou cest a tak se nestali terčem kritiky těch, kdo nám nepřejí.“

Dopis Šríly Prabhupády Bali Mardánovi

(2/22/70): „Naše jednání s ostatními musí být velmi jasné.“

Dopis Šríly Prabhupády Satsvarúpovi (8/19/69):

„Používej zdravý rozum a nenech se ničím vyvést z míry. Náš pokrok musí být střízlivý a já jsem ti vždy k dispozici, kdykoliv to budeš potřebovat.“ (Upřímný oddaný je proto vždy připraven přijmout pokyny od pokročilejších/ostatních vaišnavů, abychom pochopili správné jednání.)

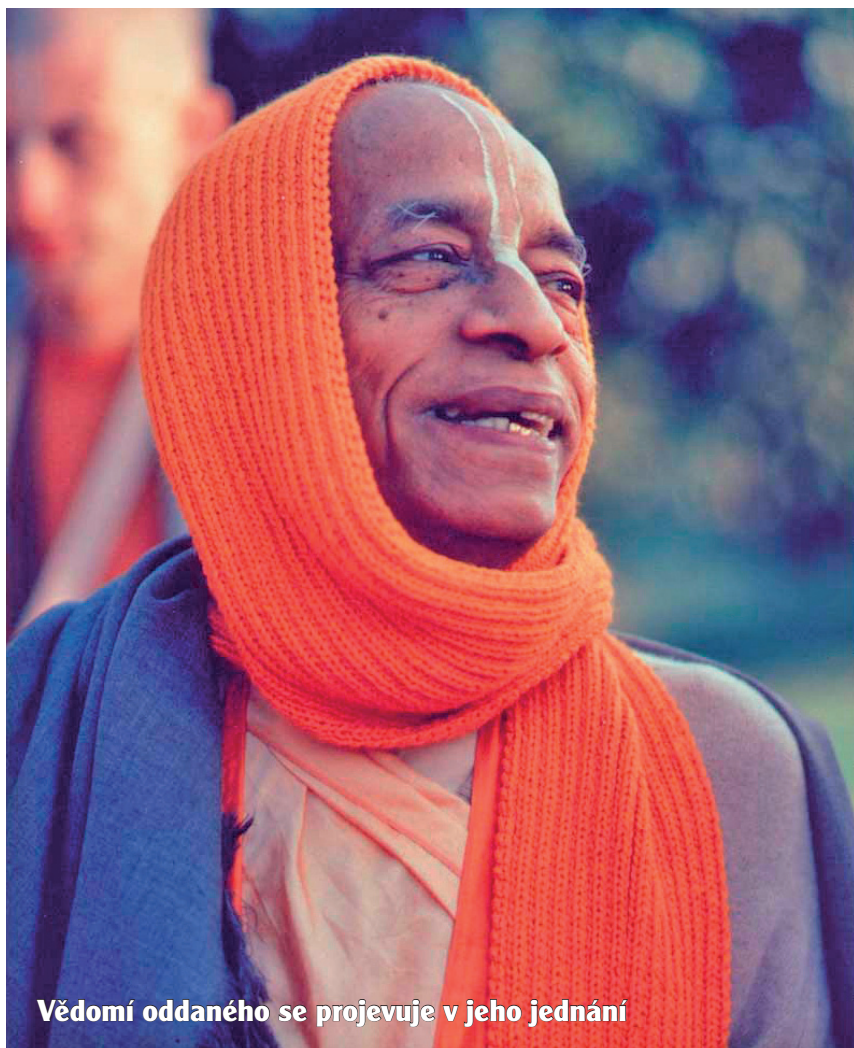
Dopis Šríly Prabhupády Sankaršanovi

(12/31/72): „Nikdy bychom neměli krást peníze, jídlo, vodu, benzín atd. v zájmu naší služby Křišnovi. To je příliš nebezpečné, a pokud budeme chyceni, veškerá naše práce vyjde nazmar. Nedávno byl celními orgány zadržen Bálajógí Guru Mahárádží při pokusu propašovat do Indie nějaké drobnosti.“

Tato jediná nepatrná událost zmařila celé jeho kazatelské úsilí – i přesto, že je to prvotřídní darebák a káže nesmysly. Nyní je tedy prakticky zničen, protože vláda mu nevdává pas, aby mohl opustit Indii. Musíme si proto dát pozor, abychom se vyhnuli jakémukoliv ohrožení naší dobré společenské pověsti nějakou nepředloženou malou krádeží.“

Žádné platy

Prabhupádova Lílámrita V, str. 65-66: „Učitel a púdzáři by nikdy neměli dostávat plat. Musí pracovat na základě čisté oddanosti. Kšatrija také.“

Vědomí oddaného se projevuje v jeho jednání

GRIHASTHA ÁŠRAM 2/3

ŠB 3. ZPĚV, KAPITOLA 22, SLOKA 11

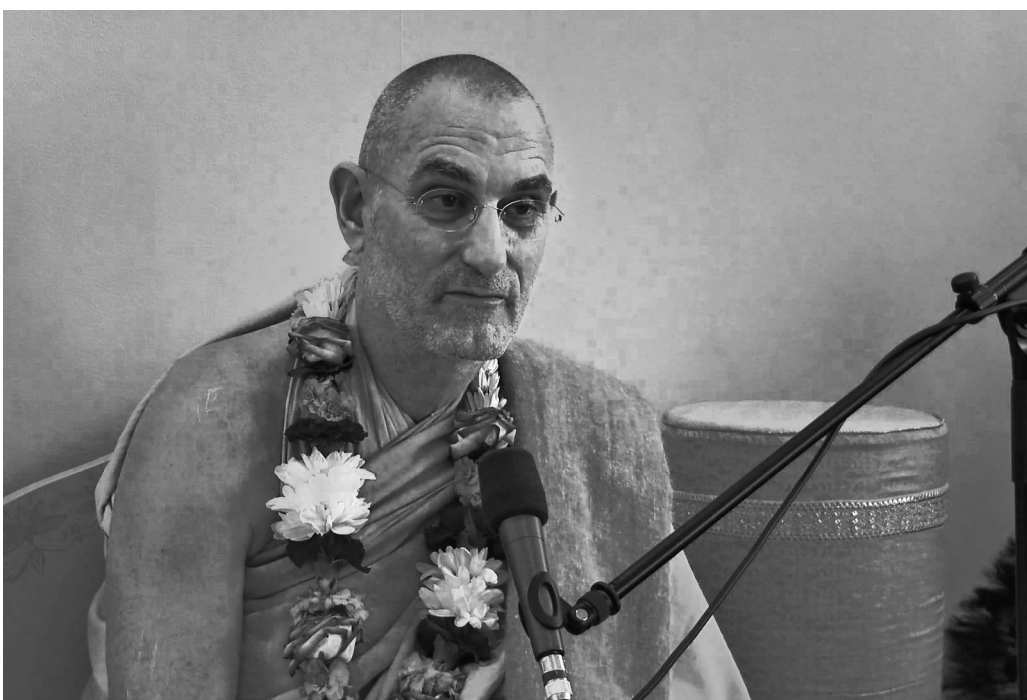
CO JE ZNAMENÍM PRO ČLOVĚKA, JESTLI BY MĚL BÝT BRAHMAČÁRÍ, NEBO GRIHASTHA?

Znamením? Znamením je, když slyší o povaze žen a sdružování se s ženami a domovu a je mu to blízké i se všemi detaily a cítí se v tom pohodlně, pak bude pro něj vhodné, aby se oženil. Ale když toto všechno slyší, rozumí tomu, ale nevidí nutnost, aby se do toho zapojoval, pak je to někdo, kdo se nemusí ženit.

To by byl asi ten nejdůležitější bod. Jestli někdo potřebuje podrobnější vysvětlení... tak je potřeba emocionální podpory, kterou může grihasta ášram nabídnout, anebo se cítí emocionálně podpořen i bez toho.

Centrum vztahů je mysl. Mysl je místo, kde zažíváme vztahy. To znamená, že když mysl nachází uspokojení v oblasti brahmačárí ášramu, tak nebude hledat podporu grihasta ášramu. Ale jestli shledá, že mysl tuto podporu potřebuje, pak grihasta ášram je pro něj ideálním místem, kde může zaměstnat svoje potřeby. S chtitěm to tak nebude fungovat, protože to je grihamédhí.

Problém je v tom, že žena je něco víc než jen tělo. Takže v případě chtitě člověk jedná jen s touto stránkou, ale tam je slabina v tom, že potom zde není otázka jakýchkoliv potřeb té ženy. Ani chtitč k dětem není možné cítit, protože jsou pak pouhým vedlejším produktem, a vy doopravdy nevíte, ani jak se k nim vztahovat. Nějaká připoutanost tu bude. Všechno co máme, tak jsme k tomu připoutaní. A někteří lidé se o věci starají pěkně a někteří ne. S chtitěm můžeme produkovat zvířata, ale ne lidi. Anebo řekněme potencionální lidi, protože všichni lidé se rodí jako zvířata.

Zvíře se prostě narodí. Ale člověk musí být trénován.

Lidé bez tréninku nejsou lidé, ale zůstávají zvířaty, to je docela zajímavé. Protože život člověka je něco jiného, můžeme se ptát proč? Jedině v lidském životě nám byla dána nezávislost. Svoboda si vybrat. Zvířata mohou jednat pouze přesně podle zákonů přírody, projdou si karmou, kterou si mají projít, a nemají žádný výběr, protože kvality přírody je prostě tím vším provedou. Všichni jsme slyšeli o instinktu. Prostě jednají na základě instinktu.

Pes si nemůže vybrat, že bude žít jiným životním stylem, nebo že změní zaměstnání. Ne, on celý život setrvá ve svém psím zaměstnání. Ale lidská bytost si může vybrat ze všech 8 400 000 druhů života. To je jeho svoboda. Proto, aby si vybral lidskou podobu, musí v tom být trénovaný, nepřichází to přirozeně. Jinak dítě má v sobě potenci lidské podoby, ale jestliže není tré-

nované, tak nemá šanci. To je to jedinečné, to, co máme jako lidé. Takže všichni jsou narození jako zvířata, ale jeden tak zůstane a bude v tom spokojený a druhý bude chtít žít víc progresivně a naučit se vyšší hodnoty života. Je to ok?

Ano, děkuji, ještě bych se zeptal, jaká je spojitost mezi varnou a ášramem.

Bráhmanská varna funguje v kvalitě dobra, kšatrijové a vaišjové jsou ve vášni a v nevědomosti. Většinou jsou tyto dvě varny více spokojené v grihasta ášramu. I když je někdo bráhmanský a má v sobě doteky vášně a nevědomosti, tak pro něj bude tento ášram vhodný. To znamená, že když nemají život jednoduchý a plný odříkání, tak prakticky každý se bude cítit lépe v grihasta ášramu. Vidíme to dokonce i v Bhágavatamu, že je jenom pár svatých osob, které byly velice odříkavé, a cítili se tak spokojení a nepotřebovali nic jiného.

Kardama je velmi kvalifikovaný, ale pořád má ty emocionální potřeby. Ale bráhmánové mají méně fyzických potřeb. Mezi bráhmány a jejich rodinnými členy probíhá kontakt spíše na mentální úrovni. Fyzický kontakt a interakce pro ně nejsou zas až tak důležité, možná pro doladění těch nálad, ale když budeme potom postupovat do nižších varen, vidíme, že se to daleko více projevuje.

Věci a jejich aktivity potřebují širší pole. Zvláště ve vášni. Nevědomost stahuje. V nevědomosti si nejsme vědomi spousty věcí, ale když si jsme něčeho vědomi, tak s tím musíme nějak osobně naložit. Ve vášni to můžeme nějak vyvážit. Lidé s tímto vědomím nakládají s více věcmi a s menší připoutaností. A kvalita dobra tvoří jednoduchost. Zabývají se méně věcmi s menší připoutaností. Jsou si vědomi více věcí, ale jsou si také vědomi, že je nepotřebují. Oni si vyberou... já potřebuji jen těchto pár věcí k mojí službě v mé situaci. Ale budou s nimi zacházet správně z úrovně odpoutanosti. Je to jejich povinnost s nimi jednat. V kvalitě vášně chtějí lidé jednat s těmi všemi věcmi a mají více tužeb, takže mají daleko větší spektrum věcí, ale mohou následovat svoje povinnosti, protože jejich falešné ego je menší. Jsou schopni s těmito věcmi správně nakládat podle všech náboženských principů, ale jsou zvyklí starat se o široké spektrum věcí a činností.

V nevědomosti je vnímání omezené. Člověk nemůže uvažovat tak zešířena jako u ostatních dvou kvalit. Kvalita dobra uvažuje z pohledu poznání a kvalita vášně z pohledu touhy. Protože na co se člověk soustředí, k tomu má blízko. Může a nemusí jednat podle náboženských principů s těmito věcmi, protože připoutanost, pokud je příliš silná, tak ztěžuje následování náboženských povinností. Protože připoutanost vytváří netrpělivost a vnímání času se mění. Proto nedokáží dlouhodobě plánovat.

Nevědomost je zvláštní v tom, že není schopna plánovat věci dlouhodobě. Jednou nám jeden mauricijský obchodník vyprávěl příběh. Stěžoval si na nepříjemnou politickou situaci, která u nich panuje. A v této souvislosti vyprávěli vtip. Že ve Francii poptávali žáby, která země by mohla dát nejlepší cenovou nabídku. Ozvaly se různé země, myslím, že tam byla i Indie a Bangladéš, a také lidé z Mauriciu. A když se na to ve Francii podívali, zjistili, že ta mauricijská nabídka je o mnoho výhodnější než všechny ostatní. A tak si říkali, že je dobrá nabídka a hned jim zavolali a řekli: „Dostanete tu smlouvu, máte bezkonkurenční ceny, jenom by nás zajímalo, jak je možné, že se vám podařilo, že jste o tolik levnější než všichni ostatní?!“ A ti lidé

z Mauriciu odpověděli: „To není tajemství. To je tím, že vám prodáme žáby z Mauriciu. To znamená, že nemusíme ty krabice zavírat víkem. Všichni ostatní potřebují ty krabice zavírat, ale my ne.“ A Francouzi se jich tedy zeptali: „Jak je to možné?“ A oni odpověděli: „To je tím, že mauricijské žáby mají jedinečný charakter. Když se jedna žába snaží vyskočit, tak všechny ostatní ji stáhnou zase zpátky dolů.“

Takže toto je výsledek nevědomosti. Když se nevědomost zvýší, tak to všechny ostatní věci snižuje. Vidíme, že v čistém stavu má duše plnou manifestaci duchovního těla, ale ve stavu nevědomosti se zmenšuje na jednu desetitisícinu konečku vlasu. Takže nevědomost snižuje, ale svým způsobem zintenzivňuje. Dává to nějaký smysl?

Mluvil jste o změně ášramu. Jak to pak funguje, když chceme změnit grihastha ášram na vánaprasthu. Existují taková dva ukazatelé, že se osoby cítí naplněné tímto ášramem anebo frustrované? Jak člověk přehodí mysl na Krišnu od jiné džívny?

Je to obojí. Když následujeme varnášramu, můžeme naplnit své touhy. Nemůžeme je naplnit bez toho, aniž bychom ho následovali. Je to nemožné, už jen kvůli tomu, jak hmotná příroda funguje. Možná k němu – varnášramskému systému – přistoupíme skrze jiné náboženské procesy, nebo skrze zkušenost, nebo vám ostatní řeknou, jak máte jednat, ale poznáte, že všechny tyto rady mají kořeny v nějakém náboženském procesu. Dobrý, morálně založený člověk má většinou nějaké náboženské kořeny, nějakou tradici. Bez náboženství totiž nemůžeme uspokojit mysl. Protože mysl nemůže být spokojená sama o sobě. Může být spokojená jen v případě, že je omezená, a když je na něco zaměřená, pak může být spokojená. Jako vidíme, že když je mysl úplně neovládnutá, tak tento stav nazýváme šílenství. My jsme rozrušení šílenými osobami, ale kdo je ještě více rozrušený, je ta osoba, která je šílená. Zešíleli, protože jejich mysl je tak těkavá a chce tolik věcí a oni je nemohou dostat a vše se to vymklo kontrole, a tak z toho zešíleli.

Proto normálnost, duševní zdraví, přítčnost, znamená kontrolu mysli a soustředěnost. Náboženství ví, jak to udělat. Dneska lidé prostě spekulují. Vyzkouší to anebo tohle, aby se naučil mysl kontrolovat. Ale nedaří se jim to, protože v podstatě neoslovují své potřeby. Takže to nevytváří správnou sociální strukturu, i když se snaží a vytváří více a více pravidel. Je méně a méně společenské normálnosti, duševního zdraví, přítčnosti, ale více a více pravidel, která nám dává vláda. Dříve bylo

méně pravidel daných vládou, protože pravidla udávala náboženství. Když se dříve řeklo o člověku, že je dobře vychovaný, zbožný člověk, tak měl všude dveře otevřené, protože samo náboženství mělo tolik pravidel, že to něco zaručovalo. Dneska se tuto funkci snaží plnit zákony, ale také to nefunguje.

Náboženství je to jediné, co dokáže uspokojit mysl. Ale problém je, že mysl je materiální element, který nedokáže být uspokojen. I když je mysl spokojená, my jako duše nebudeme spokojeni. Je to kombinace spokojenosti a frustrace. Není to jeden nebo druhý, jsou to oba. Jsem spokojený, že to, co jsem potřeboval, jsem dostal, ale taky rozumím tomu, že mě to šťastným neudělá. Dostal jsem to, ale neudělá mě to šťastným, jak jsem si myslel. Vkládáme víru v naše materiální emoce. Máme nějaké ponětí, kde ty emoce dostat, a když je dostaneme, tak jsme spokojeni, protože jsme si mysleli – štěstí v materiálním světě je, když si vyplníme to, po čem touží mysl.

Ať už je to špatné, nebo dobré, je nám to jedno do té doby, dokud je mysl spokojená. Ale já také vidím, že mě to neuspokojuje. A mysl také bude spokojená jen do té doby, než bude chtít jít dál. Proto se v tomto světě vytváří nesčetně situací, aby se mysl všech lidí pořád zaměstnávala a nenudila se. Tento aspekt tu je, ale daleko důležitější je realizace.

Když není realizace, tak člověk, ať spokojený nebo frustrovaný, tak se nemůže pohnout z místa, protože nezná žádnou jinou alternativu. Jako například v západní kultuře je takový fenomén, že noc před svatbou se všichni chlapani sejdou pospolu, ženich a jeho kamarádi, a mají bláznivou párty, je to jeho poslední noc na svobodě. Protože všichni vědí, že v manželství člověk svobodný není a věci se mají úplně jinak. Mluví o své svobodě a jak je to pěkné, ale oni nemají prostě alternativu. Nevědí, jak by mohli zůstat svobodní, anebo jak to udělat, aby manželství fungovalo tak, jak má. Takže i když to vědí, tak není nic, co by pro to mohli udělat. Realizace je velmi důležitá. My musíme zrealizovat, že toto není opravdu to, co hledáme jako duše. Podmíněná povaha člověka je spokojená, ale duchovní ne. A pak se musíme podívat na to, co jsou opravdické vztahy v rodině. Ty, které vydržely, byly založené na spolupráci v oddané službě. A to je to, co vydrží i ve vánaprastě. To se ukáže, jestli se muž a žena spolu rozhodnou zůstat v období vánaprasthy, anebo spolu nebudou chtít zůstat. Jestliže se v grihastha ášramu kladl největší důraz na spolupráci v oddané službě, že si navzájem asistovali v tom, aby se stali vědomi si Krišny, tak prostřednictvím grihastha ášramu pak zjistí, že jsou vedle sebe spokojeni i jako vánaprastí. Mo-

hou pak lehce přepnout své zaměření na duchovní aktivity z aktivit ekonomických, které přirozeně ustupují do pozadí a stávají se druhotnými.

Ale když na této úrovni nedokázali spolupracovat, to znamená, že spolu doopravdy nesloužili, tak v této životní etapě zjistí, že jejich vztah není tak hluboký, aby je provedl vánaprasthou. Zjistí, že je docela povrchní, založený na vnějších věcech, a v době vánaprasthy by nevydržel, a tak zjistí, že odloučení bude asi lepší. To je docela důležitý aspekt – to, jak vykonávali své povinnosti. Bylo to pro ně samotné, anebo pro nějaký vyšší účel? Oba měli materiální připoutanosti, a tak si vzájemně asistují v naplnění těchto připoutaností, to je služba. Zkrátka, jestli to bylo založené na službě druhému, tak to vydrží, jestliže ale ne, tak to nevydrží.

To je ten trik. Dneska mluví moderní společnost o tužbách každého člověka, ale oni je nikdy nemohou naplnit, protože neznají tuto vědu. Muž si chce vyplnit své touhy, a ženy zase ty své. A tak muž odchází a dělá si, co chce, a žena také. Takže nejsou spolu, a když jsou, tak se dohadují o svých osobních právech. Je to pěkné, že si spolu povídají, vytváří to interakci, ale není to ta interakce, kterou očekávali v manželství. Oni chtějí emocionální výměnu, ale zároveň se nedokáží vzdát toho, co chtějí. A v tomto moderním konceptu manželství to nikdy nedostanou. To je možné pouze ve védském konceptu. Protože ve védském pojetí se muž zřekne svých potřeb a stoprocentně se věnuje potřebám manželky, takže o všechny její potřeby je zcela postaráno. A žena se vzdá své sobeckosti a sto procent svojí pozor-

nosti věnuje potřebám muže. Takže oba mají sto procent. A protože je to založeno na služebnické náladě, mají i emocionální výměny. Takže vidíme, že je to možné skrze náboženský proces. Jakoukoli jinou cestou je to nedosažitelné.

Varnášrama má za úkol znovu obnovit náladu služby v těchto rebelujících duších.

Protože člověk není schopen to udělat přímo skrze odezdání se Bohu.

A tak je to

na tom, jaké různé činnosti provádíme. Ukazuje nám, jak je možné použít každý kousek svého těla ve službě Bohu. I když současný vývoj společnosti je bohužel tendence se domnívat, že pravidla a nejrůznější usměrnění

nám stojí v cestě našeho požitku, védská pravidla a usměrnění jsou tu proto, aby nám pomohla naše touhy vyplnit.

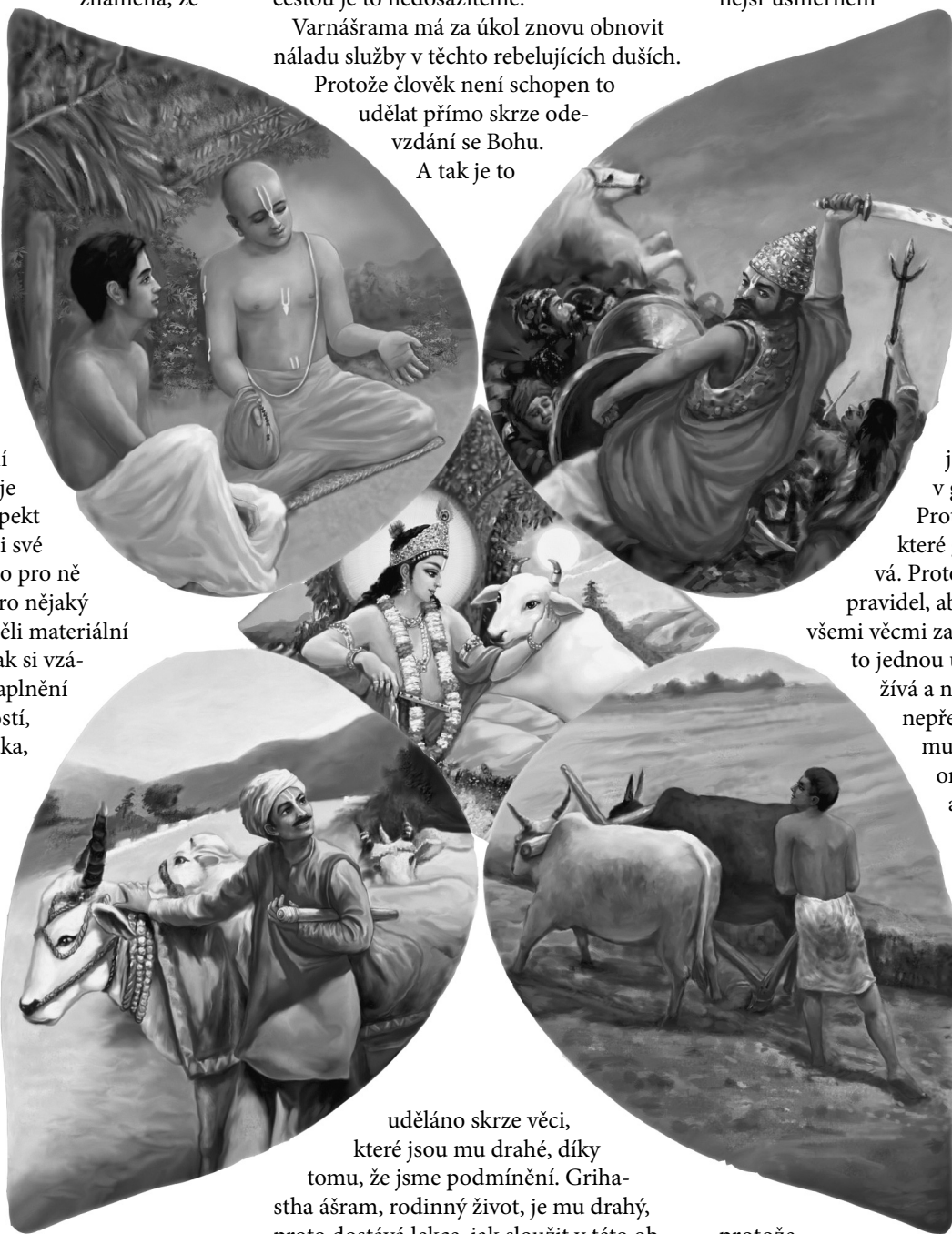
Takže čím více tužeb máme, tím více pravidel máme následovat. Takový je systém. Proto občas slyšíme otázku, proč je tolik pravidel v grihastha ášramu? Protože je tu tolik věcí, které grihastha používá. Proto potřebuje tolik pravidel, aby se naučil s těmi všemi věcmi zacházet. Když už to jednou umí, tak je používá a nejsou mu v cestě, nepřekáží mu. Nejsou mu v cestě při emocionálních výměnách a podobně. Možná ze začátku, když se člověk učí, ale když žena a muž mají podobnou mentalitu a náladu, tak jim to nevadí, protože jsou na podobné úrovni, a když se spolu v tom cvičí, tak se společně zdokonalují.

A oba se zlepšují, jsou ve stejné fázi vývoje. Proto ně je to dobré.

protože fázi vývoje. Proto

Proto, když se dají dohromady dva lidé, z nichž jeden je více nábožensky založený a druhý méně, nebude to dobré spojení. Někdo, kdo je čistotnější, s někým, kdo je méně. Všechny tyto věci. Pak to spojení nebude dobré, protože jejich přirozený životní styl bude jiný. A tyto věci se stanou důvodem nespokojenosti, i když by neměly. Jako jeden pes nemá problém s tím, že jiný pes štěká. Prostě je to nevzrušuje. Už jste někdy slyšeli jednoho psa si stěžovat na druhého, že štěká? Protože oni to tak dělají. Štěkají pro stejné věci, na stejné věci, jsou stejní. Je to srozumitelné?

dokončení příště

uděláno skrze věci, které jsou mu drahé, díky

tomu, že jsme podmíněni. Grihastha ášram, rodinný život, je mu drahý, proto dostává lekce, jak sloužit v této oblasti a jak sloužit ve spojení s Bohem, protože to jsou Boží zákony. Potom udělá pokrok, duchovní pokrok a o jeho materiální potřeby je také postaráno.

Je to velmi jednoduchá věda, ale velmi hluboká. Je tu postaráno o každičký aspekt života. Můžete se pravděpodobně zeptat všech odvětví křesťanství, jaká jsou na téhle planetě náboženská pravidla o tom, jak používat toaletu. Nebudou mít ani jedno. A Vědy je mají. Náboženství je tak úplné, že vám řekne jak používat toaletu, jak provozovat sex, jak jíst... každou potřebu těla, dokonce i jak dýchat. Všichni prostě dýcháme, že? Ale když chceme něco strávit, je dobré dýchat do pravé strany. Záleží

MÁDHURJA KÁDAMBINÍ

Kapitola 4: Čtvrtá sprška nektaru

Dříve bylo v diskuzi o dvou druzích bhadžana kriji, aništhitě a ništhitě, popsáno šest typů aništhita bhadžana kriji. Bez popisu ništhita bhadžana kriji byla probrána anartha nivritti. Šrímad Bhágavatam totiž uvádí: „Osobnost Božství, Šrí Krišna, který dlí jako Paramátmá v srdci každého a je dobrodincem pravdomluvných oddaných, zprošťuje srdce oddaného, dych-

tícího po poslechu Jeho poselství, touhu po hmotném požitku. Jsou-li poselství Pána správně vyslyšena a přednesena, jsou sama o sobě příznivá. Pravidelnou návštěvou přednášek z Bhágavatamu a službou čistým oddaným je vše nepříznivé v srdci takřka zničeno. Láskyplná služba Osobnosti Božství, Šrí Krišnovi, který je opěvován transcendentálními písněmi, se tak stane nezvratitelnou skutečností.“ (ŠB 1.2.17 až 18)

První verš (šrinvatán sva katháh...) odkazuje na stupeň aništhita neboli nestálou bhakti, neboť naišthikí bhakti (ništhita bhakti) se objevuje později ve druhém verši. Abhadráni vidhunóti (zničení nepříznivých jevů), které se objevuje mezi těmito dvěma stupni, odkazuje na stupeň anartha

nivritti. Slova našta prájéšv abhadréšu (nepříznivé je téměř zničeno) znamenají, že na stupni ništha zůstává jen malá část anarth. Správné pořadí je tedy podle Šrímad Bhágavatamu bhadžana krijá, anartha nivritti, ništhá. Proto bude ništhita bhakti pojednána teď, na svém správném místě.

Ništhá znamená být obdařen kvalitou stálosti neboli nehybnosti (naiščaljám). I když oddaný usiluje o stálost každý den, zatímco anarthy jsou stále přítomné, nedosáhne jí však kvůli těmto pěti přetrvávajícím překážkám: laja (spánek), vikšépa (rozptýlení), apratipatti (lhostejnost nebo nezáměr o duchovní témata), kašája (sklon ke zlovykům) a rasásváda (chuť na hmotný požitek). Po stupni anartha nivritti, když jsou tyto překážky téměř zcela zničeny, oddaný dosáhne stálosti. Příznakem ništhy je tedy nepřítomnost výše uvedených překážek.

Laja se týká sklonu spát během kírthanam, šravanam a smaranam (džapy) v pořadí narůstající tendence. Vikšépa se týká rozptýlení světskými tématy během služby (např. pomlouvání při džapě). Apratipatti se týká občasných neschopností provádět kír-tan atd., a to i přes nepřítomnost laji nebo vikšépy. Kašája znamená sklon propadat hněvu, chamtivosti, pyšě, atd. kvůli starému zlovyku. Rasásváda označuje neschopnost pohroužit mysl do kírthanu při příležitosti k hmotnému smyslovému požitku. Ništhita bhakti se objeví v nepřítomnosti těchto chyb.

„Jakmile je v srdci nezvratně zakotvena láskyplná služba, zmizí z něj vliv kvalit vášně a nevědomosti, jako je chtíč, touha a žádostivost. Oddaný se tak dostává do kvality dobra a je naprosto šťastný.“ (ŠB 1.2.19)

Slovo ča je zde použito ve svém kolektivním smyslu odkazování na všechny tyto nežádoucí vlastnosti. Na stupni ništhá tedy již kvality nevědomosti a vášně nejsou přítomné. Slova étaír anáviddham (již těmito neovlivněná) však naznačují, že tyto nečistoty jsou na stupni ništhá do jisté malé

míry stále přítomné, ale nejsou překážkou bhakti. Všechny jejich stopy budou odstraněny po dosažení stupně bháva.

Ništha, stálost, je dvou druhů: přímo se týkající bhakti (sáksát bhakti vartini) a týkající se prvků příznivých bhakti (bhakti anukúla vastu vartini). Sáksát bhakti má neomezené množství podob, ale přesto existují tři základní skupiny: tělesná, hlasová a mentální (kájikí, váčikí, mánasí). Podle některých autorit oddaný nejprve dosáhne stálosti v tělesných službách, pak v hlasových činnostech (kír-tan, atd.) a nakonec v mentálních činnostech (vzpomínání, meditace). Jiné však nesouhlasí a říkají, že touha sloužit Pánu určitým způsobem se vyvine nejdříve podle individuální povahy oddaného, jehož tělesná, hlasová a mentální síla se mohou lišit. Podle nich žádný takový postup neexistuje.

Prvky příznivé bhakti se týkají pokory, prokazování úcty ostatním, přátelskosti a milostivosti. Někdy však lze stálost v těchto kvalitách vidět u sebeovládnutého oddaného, který není stálý v bhakti, zatímco jindy nemusí být stálost v těchto kvalitách vnímána u domýšlivého oddaného, který dosáhl stálosti v bhakti. Přesto podle přítomnosti nebo nepřítomnosti stálosti v samotné bhakti (sáksát bhakti) spíše než ve kvalitách bhakti mudrci rozpoznávají skutečnou přítomnost nebo nepřítomnost ništhy, stálosti. Nezkoušené vnímání nemůže dokládat pravdu. To potvrzují citované verše bhaktir bhavati naišthikí, s objevním se naišthikí bhakti, tadá radžas tamó bháváh ...étaír anáviddhan – ačkoliv stopy vlastností zrozených z radžó a tamó guny mohou být přítomny, již nemají na oddaného vliv.

Souhrnem lze říci, že bylo prokázáno, že nedbalost či intenzita úsilí a obtížnost nebo snadnost v oddaných činnostech jako naslouchání a zpívání je kritérium rozlišování dvou druhů bhakti, nestálé a stálé.

Takto končí čtvrtá sprška nektaru Mád-hurji Kádambiní Mahámahópadhjáji Šrí-mat Višvanátha Čakravartího, kde nektar začal téci.

Kapitola 5: Pátá sprška nektaru

Když oddaný přijme do srdce zlatý medailon bhakti, jasné zářící ohněm stálé praxe (ništhá) a vlastní energií, v této bhakti se objeví ruči. Když rozvine chuť pro činnosti bhakti jako naslouchání a opěvování, která je mnohem větší než přitažlivost k čemukoliv jinému, nazývá se to ruči. Na rozdíl od předchozích stádií, ve stádiu ruči neustálé oddané činnosti jako naslouchání a opěvování nepůsobí ani sebemenší únavu. Ruči rychle vytváří silnou závislost na činnostech bhakti. Je to podobný případ, jako když bráhmanský chlapec, který denně pilně studuje písmo, časem pochopí jejich smysl a pak nemá žádné problémy studovat. Navíc má z plnění svého úkolu radost.

Skutečný závěr lze pochopit z následujícího příkladu. Onemocnění jater oslabí chuť a cukrkanď začne chutnat nepříjemně. Cukrkanď je však také lék na tento neduh. Když to postižená osoba pochopí, bude jíst cukrkanď denně, i když jí nebude chutnat, a tak se nakonec vyléčí a cukrkanď jí zachutná. Tímto způsobem se srdce džívý znečištěné nevědomostí a dalšími kléšami vyléčí nasloucháním, opěvováním a dalšími oddanými procesy. Nakonec k nim vyvine chuť.

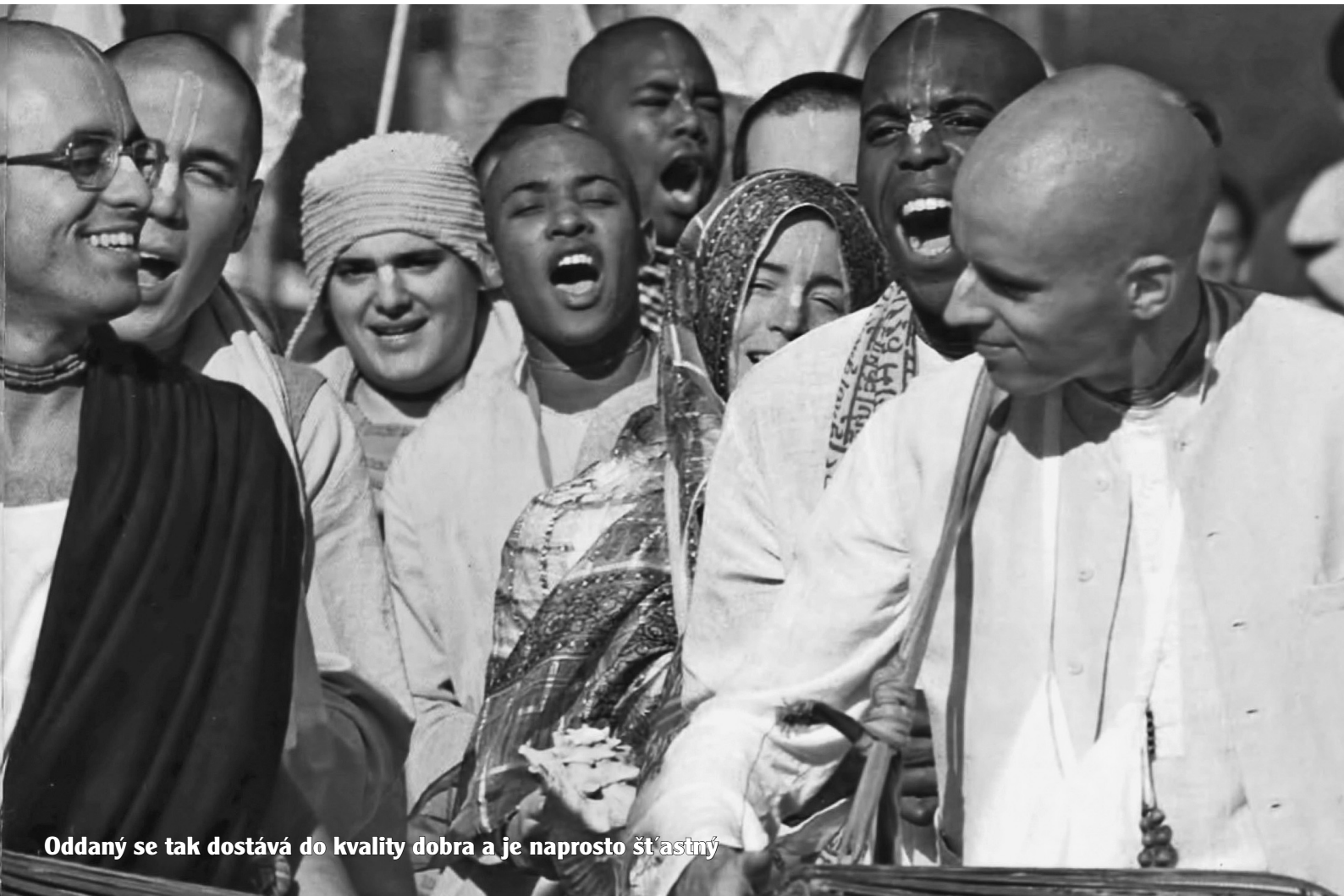
Ruči je dvou druhů: ta, která závisí na dokonalosti prvků (vastu vaišišťja apékšini), a ta, která na ničem nezávisí (vastu vaišišťja anapékšini). Dokonalost prvků se týká dokonalosti detailů ve vztahu ke jménu Pána, vlastnostem a podobě, apod. Oddaný může například prožívat radost z kirtanu, jen pokud je libozvučný a umělecky provedený. Může si vychutnávat témata o Pánu pouze tehdy, když jsou přednášena dovedně, s básnickými ozdobami a vlastnostmi. Může si užívat uctívání Božstva, jen jsou-li náčiní, místo a materiály podle jeho vkusu. Je to podobné, jako když se osoba se slabou chutí ptá na rozmanitost a kvalitu pokrmů. Příčinou je nepatrná nečistota v srdci oddaného. Proto pokud závisí na dokonalosti hmotných prvků kirtanu, atd., aby zažil duchovní chuť, měl by to pochopit jako stopu znečištění ve svém srdci (dóšábháśa). Oddaný s druhým typem ruči zažívá velkou radost již od začátku jakéhokoli šravanam, kirtanam, atd. Nicméně v případě dokonalosti prvků prožívá nesmírnou radost a extázi. To znamená, že v srdci nemá sebemenší stopu nečistoty.

„Ó přáteli, proč se věnuješ zbytečným hovorům o bezpečí a požitku rodiny poté, co ses vzdal nektaru jména Krišny? Co ti

mohu říci? Já sám jsem tak bezbožný, že i když jsem milostí svého duchovního mistra dostal vzácný klenot bhakti, jsem tak politováníhodný, že jsem ho měl zavázaný v okraji svého oděvu. Neznaje jeho hodnotu, hledal jsem prasklou mušličku, nepatrné místo falešného štěstí na břehu oceánu hmotných činností. Putoval jsem sem a tam a promarnil jsem léta života. Nevěnoval jsem se žádné činnosti bhakti a projevoval jsem pouze letargii. Běda! Takový jsem já nebo moje chuť, že lížu hořké prolhané světské pomluvy jako nektar a zůstávám netečný k naslouchání jménu, vlastnostem a zábavám Pána. Jaký nešťastník to jsem! Když začnu naslouchat o Pánu, pohodlně usnu a při příležitosti ke všední diskuzi zbystrím uši a zůstanu zcela vzhůru. Tímto způsobem jsem vždy znečišťoval shromáždění všech oddaných. Jaké hříchy jsem nespáchal jen pro uspokojení svého nenasytného břicha i ve svém věčném stáří? Nevím, na jak dlouho a v jakém druhu pekla budu muset za všechny své činnosti trpět.“

Oddaný, který tímto způsobem lituje svého předchozího stavu vědomí, se jednoho dne na nějakém místě stane podobným vcele vychutnávající si nektar plodu Mádhurji Kádambiní.

Takto končí pátá sprška nektaru Mádhurji Kádambiní Mahámahópadhjáji Šrímat Višvanátha Čakravartího. ❀

Oddaný se tak dostává do kvality dobra a je naprosto šťastný

Přesexovaný svět

NÁRADA HOVOŘÍ S KRÁLEM PRÁČÍNABARHIM: „MŮJ MILÝ KRÁLI, POKUS SE POCHOPIT ALEGORICKÉ POSTAVENÍ JELENA. BUĎ SI PLNĚ VĚDOM SVÉHO VLASTNÍHO JÁ A ZŘEKNI SE POŽITKU Z NASLOUCHÁNÍ O CESTĚ NA NEBESKÉ PLANETY, DOSTUPNÉ VYKONÁVÁNÍM PLODONOSNÝCH ČINNOSTÍ. ZANECH RODINNÉHO ŽIVOTA, KTERÝ JE PLNÝ SEXU A PŘÍBĚHŮ S TÍM SOUVISEJÍCÍCH, A PROSTŘEDNICTVÍM MILOSTI OSVOBOZENÝCH DUŠÍ PŘIJMI ÚTOČIŠTĚ U NEJVYŠŠÍ OSOBNOSTI BOŽSTVÍ. ODPOUTEJ SE TAK, PROSÍM, OD HMOTNÉ EXISTENCE.“

ŠB 4.29.55

Význam: Šrīla Naróttama dása Thákura zpívá v jedné ze svých písní: „Plodonosné činnosti a mentální spekulace nejsou nic jiného než číše jedu. Každý, kdo z nich pije, protože je považuje za nektar, musí život za životem zápolit v různých druzích těl. Tako-

vá osoba pojídá všechno možné a je zatracena kvůli svému takzvanému smyslovému požitku.“ Lidé jsou obvykle okouzleni plody světských činností a mentální spekulace.

Většinou se touží dostat na nebeské planety, splýnout s Brahmanem, nebo setrvávat v rodném kruhu a vychutnávat požitky jazyka a genitálií. Velký mudrc Nárada krále Barhišmána jasně nabádá, aby nezůstával po celý život v grihastha ášramu. Být v grihastha ášramu znamená být pod vládou své manželky. Toho všeho se člověk musí vzdát a přejít do ášramu paramahansy, to znamená odevzdat se duchovnímu mistrovi.

Paramahansa ášram je ášram Nejvyšší Osobnosti Božství, Pána, u něhož přijal útočiště duchovní mistr. Příznaky pravého duchovního mistra jsou uvedeny ve Šrīmad Bhágavatamu (11.3.21): „Každý, kdo má vážný zájem dosáhnout skutečného štěstí, musí vyhledat pravého duchovního mistra a přijmout u něho útočiště prostřednictvím zasvěcení. Kvalifikací duchovního mistra je, že na základě úvah a diskuzí zrealizoval závěry písem a je schopen o nich přesvědčit

ostatní. Takové velké osobnosti, které daly stranou všechny hmotné ohledy a zcela se odevzdaly Bohu, je třeba přijímat jako pravé duchovní mistry.“

V ýznam ještě pokračuje, ale nechám to na příště. Duchovní učitel bere útočiště u Krišny – *dharma* tu sáksád *bhagavat-pranítam* (ŠB 6.3.19). Skutečné náboženské zásady ustanovuje Nejvyšší Osobnost Božství. A proto *évan parampará-práptam iman rádzaršajó viduh sa kálénéha mahatá jógó naštah parantapa* (Bg 4.2). Tak byla tato svrchovaná věda získávána v řetězci učenické poslušnosti od Nejvyšší Osobnosti Božství.

A když svůj život přizpůsobíme podle Krišny, potom se postupně staneme upevněnými – *sthita-dhíh*. S upevněnou inteligencí se pak můžeme zaměstnat ve službě Krišnovi podle Jeho pokynů. Pak nastane hluboká očista. A proto je nejdříve očištění vnější. Vnější se správně umísťujeme do procesu oddané služby, a proto

Šrīmad Bhágavatam říká, že vzájemná přitažlivost mezi mužem a ženou je podstatou hmotné existence

je ve čtvrtém zpěvu Śrīmad Bhāgavatamu uvedeno:

*akāmah sarva-kāmó vá
mókṣa-kāma udāra-dhīh
tívrēna bhakti-jógēna
jadžēta puruṣan param*

(Bhāg. 2.3.10)

To znamená, že ať už máte hmotné touhy, nebo žádné hmotné touhy nemáte, musíte se všemi prostředky s velkou silou zapojit do čisté oddané služby – *tívrēna bhakti-jógēna*. Tívrā bhakti je jako slunce, jehož paprsky procházejí vším bez zábran. Jestliže jsou na obloze mraky, slunce je tam stále, ale nikoliv stejným způsobem. Paprsky nemají úplně stejný efekt, přestože slunce je tam stále stejné.

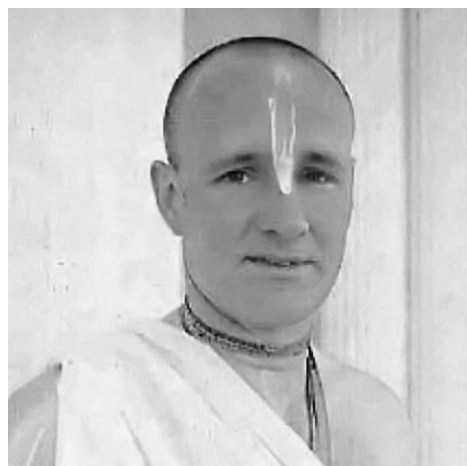
Obdobným způsobem je živá bytost pod vlivem mraků podmíněná třemi kvalitami hmotné přírody. V kvalitě dobra je pár mraků tu a tam a každou chvíli čistá obloha. Kvalita vášně – mnoho mraků na obloze, které ji občas zahalí úplně celou. Ale je tam i vítr a občas i jasno. V kvalitě nevědomosti je vše naprosto zakryté. Neustále úplně překryté.

Kvalita dobra je nápomocná. Proto jsou pro podmíněnou duši určeny různorodé způsoby očistění se. Jeden způsob je přímým zaměstnáním se oddanou službou pod vedením duchovního mistra. A ten druhý je zaměstnáním se ve varna ášramu. Varna ášram je obecně řečeno systém regulovaného chování, který nás vede ke kvalitě dobra. Nikoliv k transcendentální úrovni. A kvalita dobra je významným odrazovým můstkem směrem k transcendenci.

A proto potřebujeme oba přístupy. Potřebujeme transcendentální zvukovou vibraci. Potřebujeme oddanou službu. Potřebujeme zpívat Hare Krišna a naslouchat Śrīmad Bhāgavatamu. Potřebujeme se zaměstnat v praktické oddané službě.

A pak se musíme umístit uvnitř varna ášramu. Vidíme, jak Śrīla Prabhupāda zvláště zavedl nejdříve ášram. A varna poté následuje ášram. Je to přirozené, že se nej-

Džajánanda se prostě staral o všechny

dříve umístíme v ášramu a pak se zaměstnáme činnostmi ve službě Pánu.

Když je varna ášram aplikována na transcendentální společnost oddaných, pak ale pro všechny z nich zůstávají čisté transcendentální činnosti. Protože vaišnava se nikdy neidentifikuje s konkrétní určitou varnou. Proto nemůžete nikdy říct, že by byl někdy vaišnava šúdrrou. Vaišnava je vaišnava. Protože vaišnava kultivuje vědomí, že není tímto tělem. Proto se vaišnava neztotožňuje s činnostmi těla. Kdežto obyčejná světská osoba se zaměstnává svým tělem a podle toho vyvíjí své vědomí. A podle toho se ztotožňuje s těmi činnostmi.

Když je někdo tesař, tak je prostě jen tesař, a je šúdra. Ale když je vaišnava, tak není nikdy šúdra, je transcendentální. A proto, i když může být zaměstnán jako tesař, může dostat bráhmanské zasvěcení. Tak jako to učinil Śrīla Prabhupāda s Džajánandou. Džajánanda ale samozřejmě nebyl tesař, ale kvalifikovaný inženýr. Ale Džajánanda neměl rád tu společenskou prestiž, která přichází s pozicí inženýra, a nepřál být si ve společnosti lidí, kteří jsou pyšní na to, že jsou inženýři. A proto, přestože získal titul, se nikdy nezúčastnil slavnostního předání diplomu. On sice měl titul, ale společenská prestiž ho nezajímala.

A proto Džajánanda raději řídil taxi. A tak řídil taxi, když se setkal s hnutím Śrīly Prabhupādy. Bylo mu tehdy už něco kolem třiceti let. Což znamenalo o deset let více než všem ostatním oddaným. Takže oddaní si mysleli: „Kdo je tenhle chlapík? Kdo je ten starý muž?“ Všem okolo bylo kolem dvaceti. „Co tady s námi dělá?“ Ale tomu „starému muži“ se dařilo velice dobře, protože ten „starý muž“ začal dávat celý svůj plat. A tímhle způsobem udržoval chrám, platil nájem v sanfranciském chrámu, což byl obchod s výkladní skříňí menší, než je tato místnost.

Stejně jako Prabhupādův Matchless Gifts byl menší než tato místnost (*chrám v Amsterdamu, pozn. překladatele*). A Prabhupāda měl místnost nahoře. A všichni ostatní byli nějak kolem, ale fungovalo to dobře. Ne že by Prabhupāda otevíral chrám každý večer. Měl určité dny, to bylo vyvěšeno venku, že přednášel a vedl kirtan.

A v San Franciscu, kde Džajánanda platil díky svému taxikářenému nájemu, to bylo obdobné. A Džajánanda celý den během taxikářeného kázal. A někdy své pasažéry přivázel zpět do chrámu. A Džajánanda se staral o oddané.

Když viděl, že někdo potřebuje svetr, tak ho prostě koupil, nebo jiné oblečení a také potraviny do chrámu. Džajánanda se prostě staral o všechny. A proto se také po určité době stal chrámovým prezidentem,

Na počátku stvoření vesmíru byl pán Brahmá první živou bytostí, úplně sám v celém prázdňém vesmíru

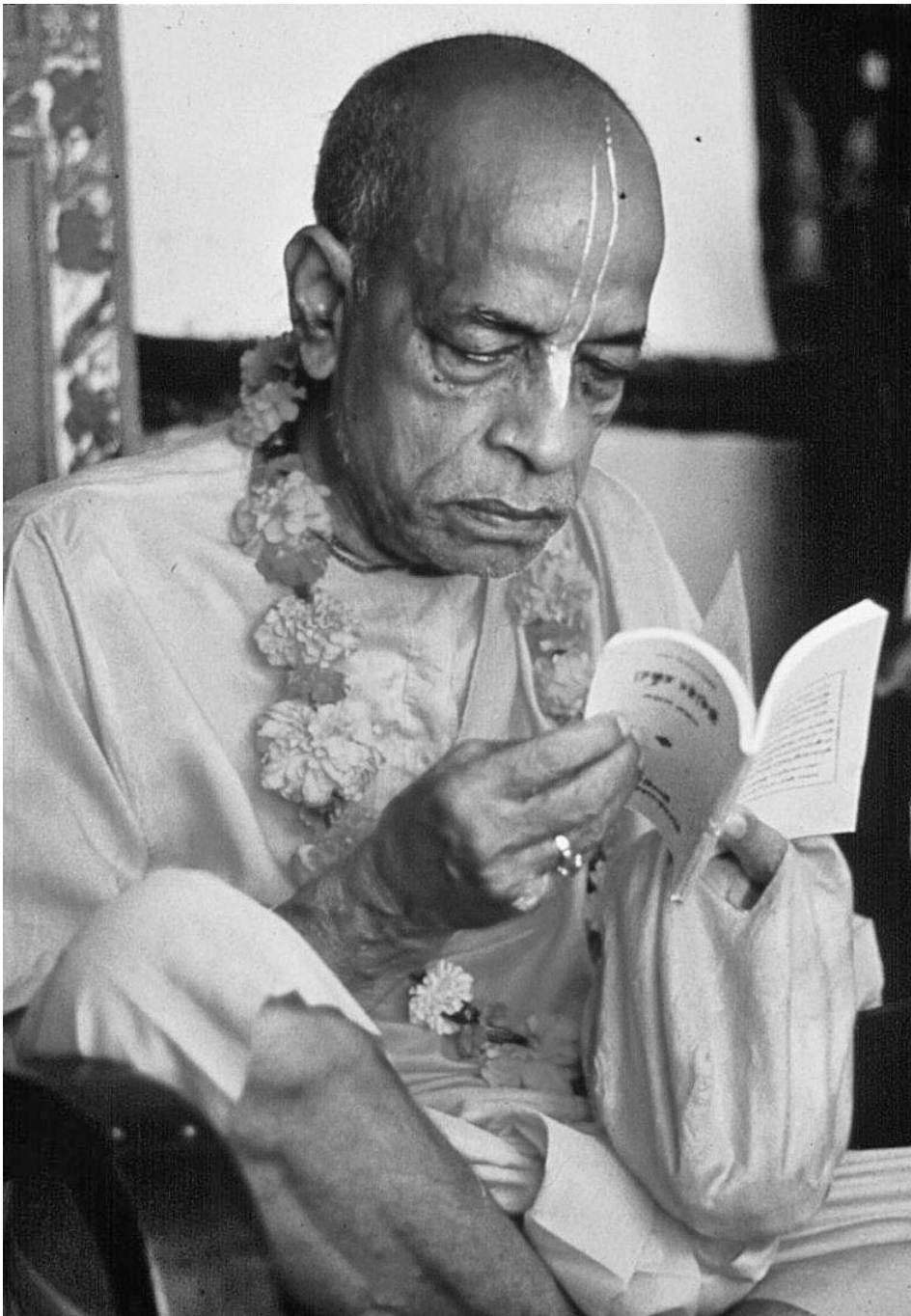
tem, protože se dokázal v chrámu postarat o všechno.

Byla tam taková nálada a ta byla živá. Ta nálada přišla od Prabhupādy. Protože Prabhupāda byl zcela transcendentální. Nezajímalo se o hmotný svět. Hmotný svět bylo něco, co nemohlo Prabhupādovi nic nabídnout. Prabhupāda nepřišel, aby si cokoliv z hmotného světa vzal. Prabhupāda neměl, co by si ze Západu vzal. Prabhupāda přišel jednoduše proto, aby rozdával. Rozdával transcendentální poznání, rozdával zpívání Hare Krišna, rozdával oddanou službu a Krišnovu prasádam.

A proto tam byla síla. Protože všichni mohli jasně vidět, že jeho záměr je naprosto transcendentální. A proto byli všichni připraveni udělat oběť. A to je ten duch oběti, který je klíčem k úspěchu. Každý byl připraven si odříkat a dát do popředí transcendentální záležitosti a mít za společný cíl duchovní svět. Někdy si někdo může myslet, že ta doba byla výjimečná, a proto tehdy lidé přicházeli. Ale tak to není. Pravda je prostě taková, že musíme mít plnou víru ve zpívání Hare Krišna a v proces oddané služby. A v tom sami musíme brát útočiště. Čím víc to uděláme, tím více lidí přijde. Pak budou lidé přitahováni a začnou se připojovat. Chrám se úplně naplní. A nebude s tím žádný problém.

Prostě nemůžete jen říct, že Prabhupāda přišel v době, kdy věci byly tak jednoduché. Vůbec nebyly. Já jsem v tu dobu byl mladý a zajímal jsem se o duchovní věci. Ale zcela jistě jsem se nezajímal o filozofii, kde se musíte vzdát tolika věcí či činností. To bylo prostě příliš proti normálnímu životu. A je jedno, kde na světě.

Dnes mám tisíce facebookových přátel a jeden z mých indických facebooko-

Prabhupáda přišel jednoduše proto, aby rozdával

vých, „přatel“ napsal na mou facebookovou zeď vzkaz: „Ahoj holky!“ Protože toto je zájem světa: kluci a holky. To je zájem celého světa. Śrīmad Bhāgavatam vysvětluje, jak je celý svět ve skutečnosti jen pozadím pro sexuální život. Všechno. Vidíte překrásná města, překrásné parky, lavičky, lodky, terasy, divadla, oblečení, kadeřnictví. A úplně všechny tyto věci vedou ve skutečnosti k sexuálnímu životu. Je to jen pozadí pro sexuální život. To říká Śrīmad Bhāgavatam: „Vzájemná přitažlivost mezi mužem a ženou je podstatou hmotné existence. Vlivem tohoto mylného pojetí, které svazuje srdce muže a ženy dohromady, začíná být člověk přitahovaný ke svému tělu, domovu, majetku, dětem, příbuzným a bohatství. Takto zvětšuje svou životní iluzi a uvažuje v pojmech ‚já a moje.‘“ (ŠB 5.5.8)

Celý svět se zapojuje do *mīthun* – sexuálních činností. A vše k tomu vede. Není důležité, co to je, protože dříve nebo později to přijde až sem. To je hmotný život. Může to začít u šálku kávy, nebo to může začít u pěkného setkání velice kulturních lidí. Na tom ale nezáleží, protože to skončí u sexuálního života. Tak to je.

A Prabhupáda to tak řekl. Jednou se mu představoval takový pěkný indický muž a říkal mu: „Toto je má žena, toto je můj syn, a toto je můj druhý syn, a toto je můj čtvrtý syn, a zde je má dcera.“

A Prabhupáda to komentoval: „Toto je můj sexuální život.“ Představuje nám zde svůj sexuální život. A Prabhupáda to neříkal proto, aby toho muže nějak ponižil. Prabhupáda to řekl, aby poučil oddané, že ve skutečnosti celý svět funguje na sexuálním životě.

Vidíme také, že na počátku stvoření vesmíru byl pán Brahmá první živou bytostí, úplně sám v celém prázdném vesmíru. A pak započal stvoření. Stvořil ze své myslí světce a tak dále. A světčům dal pokyn, aby zalidnili vesmír. Představoval si, že někteří z těch světčů se stanou pradžápatimi – stanou se praotci vesmíru a zalidní ho. Ale nesetkalo se to s velkým úspěchem. Nešlo to moc rychle. Potom stvořil Svájambhuvu Manua a z těla Svájambhuvy Manua vytvořil Šatarúpu, první ženu. Takže toto jsou vědšší Adam a Eva: Svájambhuva Manu a Šatarúpa. V Bibli je řečeno, že Eva byla stvořena z Adamova žebra. A ve Śrīmad Bhāgavatamu je řečeno, že Šatarúpa byla stvořena Brahmou z těla Svájambhuvy Manua. Tato paralela je zajímavá.

A tak zde máme Svájambhuvu Manua, praotce lidstva, a Šatarúpu. A jak zde jednou byly podoby muže a ženy, pak už zalidňování vesmíru probíhalo velice dobře. Pak započal sexuální život.

Takže to je něco, co je tak zásadní a tak moc silné a hluboké. A proto to šástra reguluje. A reguluje to manželstvím. Jeden muž a jedna žena. Jednoduché omezení. Muž si může podle písem vzít více než jednu ženu, ale není to tak běžné, aby to bylo standardem pro širokou společnost. Prabhupáda nám vysvětlil, že to je jednoduše proto, aby se zamezilo prostituci.

Aby se zmírnil vliv prostituce, dobře, dovolte nějakým velice chtivým případům, kteří jsou chtivi a velice nespokojeni se svými manželkami, dobře dovolte jim mít druhou, vzít si druhou ženu. Pak se ale musí postarat o obě. Lepší než různé druhy žen, které jsou samy. Protože: „Ó Krišno, potomku Vrišniho, když v rodině převládá bezbožnost, dochází k mravnímu úpadku žen a následkem znečištění žen přichází na svět nežádoucí potomstvo.“ (Bg 1.40)

Když nejsou ženy ochraňovány a jsou ponechány nezávislé, pak mají volné vztahy a výsledkem je *džájatē varna sankarah*. Pak se narodí *varna sankarah*, což jsou bezbožné živé bytosti. A o takových nechtěných potomcích neboli bezbožných živých bytostech je řečeno, že se vám jako vaše dítě může narodit nějaký duch.

To je takhle sobota večer a on nemá žádné tělo a pak je tu sex na zadních sedadlech v autě a ona je pak těhotná. A z nějakého důvodu nemá moc ráda potraty. A možná už má taky tři za sebou a to už je docela dost, tak se rozhodne si tentokrát dítě ponechat. A tady to máte – *varna sankarah*.

A pak máte dítě, které je úplně nesnesitelné. Příšerný malý fracek. Nebo „Tada“ jako v každém indickém filmu, kde je nějaký zločinec. Ten zločinec je tam prakticky hrdinou. A potlouká se po Bombaji

na motorce, vždycky opilý a s nějakou prostitutkou v nějakém klubu, a tak dále. Co na to říci? Morální zkaženost se do takové společnosti dostává ve velkém měřítku. To je varna sankarah, která takto začíná v populaci převládat. A proto je sexuální život regulován v manželství.

Dnes muži, a zvláště západní muži, nemají ani ponětí o tom, co manželství znamená. Oni si myslí, že manželství je partnerství, kde se muž a žena vzájemně přitahují, jsou spolu a snaží se spolu být šťastní. Tohle si myslí, že je manželství. Ale ve védském modelu manželství znamená, že muž dívku vede, že se o ni úplně postará. A to je to, co dívky chtějí. A ony se pak cítí ochráněny. A jsou šťastné, že je o ně postaráno. Ale ten muž o tom takhle nikdy nepřemýšlel. „Vždyť se o sebe docela dobře starala ještě předtím, než jsme se potkali, tak proč bych se o ni měl nyní starat?“ On to nechápe. „Proč bych pro všechno na světě měl nad ní převzít starost? Proč?“ Ale tímhle způsobem je to původně míněno.

Tohle jsem jednou řekl v letadle jedné německé osvobozené ženě. A ty, když jsou osvobozené, tak jsou opravdu osvobozené. A pak jsme o tom trochu hovořili a ona nakonec řekla: „Možná na té tradiční společnosti něco bylo. Kde byla žena doma a starala se o děti. Možná to nebylo až tak špatné,“ řekla. Ona samozřejmě pracovala a děti měla ve školce a viděla je velice málo, a tak dále.

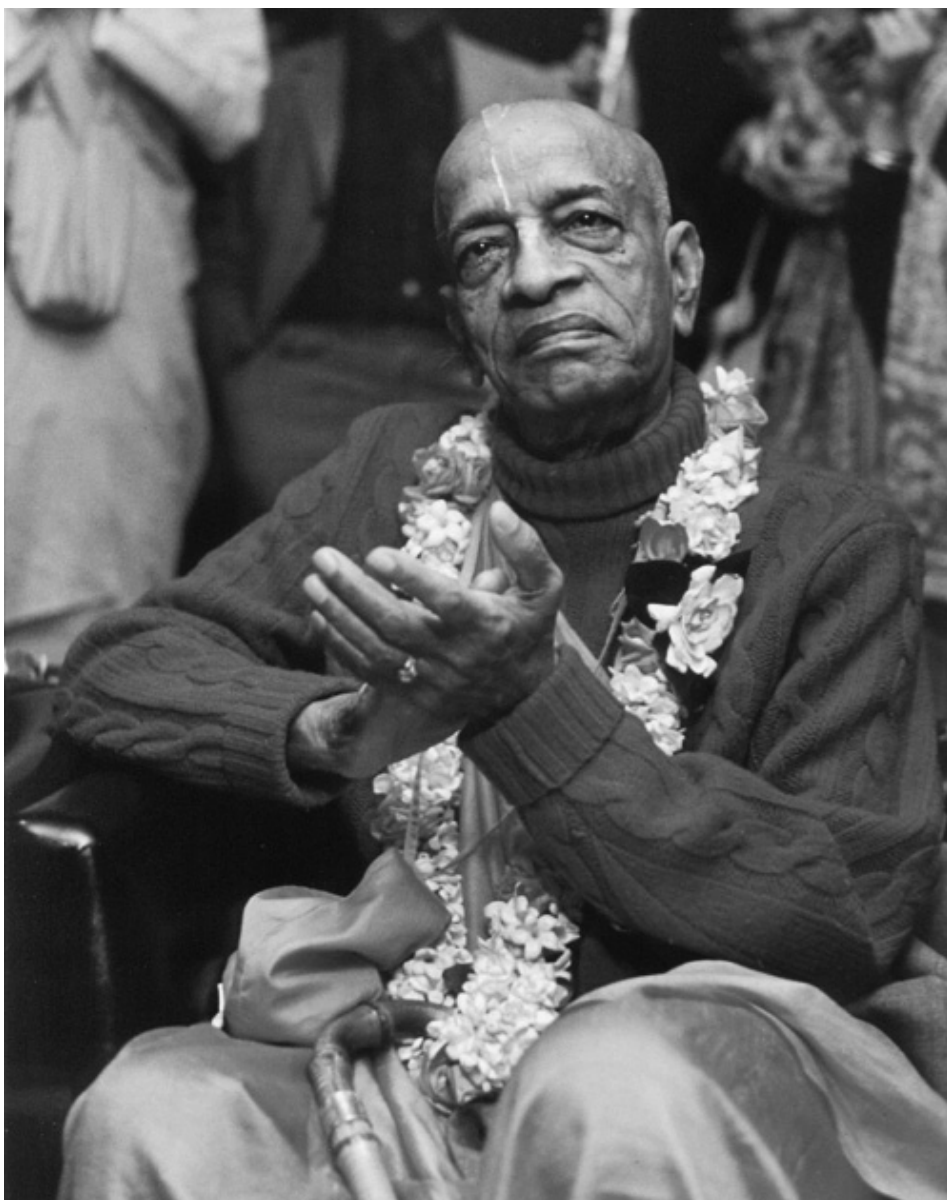
Jde o to, že děti potřebují docela dlouhou trvalou pozornost. Hodně dlouho. A když to nepřichází od matky, ale z nějakého neosobního systému, školky, tak to nepomáhá. Může to mít nějaké pěkné prvky, ale matku to nenahradí.

Protože mezi matkou a dítětem je tak hluboká vzájemná láska, že od matky přijmete věci, které byste od nikoho jiného nepřijali. Jako v každém indickém filmu: „Mááámoo!“

Takhle jsme vytvořili umělý svět, umělo nezavislost žen.

Když to ale pak začneme překládat do moderních termínů, že ženy by měly být závislé, a tak dále, tak pak se muži stanou diktátory. „Sklapni ženská, ty nízká bytosti!“ A tak dále. A pak je tady tohle. Což je ale opět nepochopení. To je ta druhá strana nepochopení. Protože zde musí být respekt. Správné vztahy, vztahy v kvalitě dobra, jsou založeny na respektu. A když je tam respekt, pak se všichni budou ke všem chovat správně.

Poté nemusí bramačáríni plivat před myšlenkou na ženu, ale mohou každou ženu oceňovat jako svou matku. A i malá holčička je mátádží. „Ale není tohle trochu trapné?“ V moderní Indii to už takhle není.

Každý, kdo má vážný zájem dosáhnout skutečného štěstí, musí vyhledat pravého duchovního mistra a přijmout u něho útočiště prostřednictvím zsvěcení

Bratr se sestrou oslavují svátek Rakhi bandhan. A příště to už jsou chlapec s dívkou na motorce. Na den příchodu Pána Balaráma je Rakhi bandhan, kdy si bratr se sestrou uvazují náramky kolem ruky a jsou spolu. Tohle vše se děje, ale rozhodujícím faktorem je, že vztah musí být založen na respektu. A když je tam správný respekt, pak všechny varny fungují dobře. Protože brahmačáríni respektují mátádží a pomáhají jim. A brahmačáríni žebrají. Ale není to až tak těžké, že by jim tolikrát někdo bouchnul dveřmi před nose: „Ne, nemám zájem. Ne, vypadni!“ Ne. Když jdou malí kluci žebrot, každá matka jim něco dá. Něco jim prostě musí dát. A takhle brahmačáríni žebrají a je to v pořádku.

Někteří naši májápurští hoši od Bhakti Vidji Púrny Mahárádže byli jednou vysláni žebrot. Ode dveří ke dveřím. Od obchodu k obchodu. Velice se jim dařilo. Byli na sebe dokonce i pyšní. Mladí kluci a získali tolik věcí. Ve skutečnosti získali jídlo

pro sebe na celý den. „Dokázali jsme to!“ A tímto způsobem je to pak velice pěkná společnost, kde je každý oceňován.

Kdežto v dnešní společnosti je mnoho lidí k ničemu. „Ty jsi k ničemu. Ty Hare Krišna jsou budižkničemové.“ Jediné, k čemu jsme dobří v moderní společnosti, je to, že pro ty bezohledné diktátory, kteří zneužívají svět, jsme symbolem svobody. Oni vykořisťují obyvatelstvo, ale my jsme symbolem svobody. A to je dobré, to je dobře.

A proto jsou Hare Krišna pro demokracii dobří, protože svět pak vypadá, že je svobodný, přestože Velký bratr se vším manipuluje tak, že se lidé den za dnem v této konzumní společnosti stávají víc a víc otroky. Přečtěte si 1984, Orwellův román, pokud tomu nevěříte. Ale nechme to stranou, protože to je jen hmotné, a my hovoříme o správných základech společnosti.

pokračování příště 🌸

DŮVĚRNÁ TAJEMSTVÍ DOKONALÉHO ZPÍVÁNÍ SVATÉHO JMÉNA

ČÁST I: PŘISTOUPENÍ K OCEÁNU SVATÉHO JMÉNA

– POKRAČOVÁNÍ –

DVA DRUHY TĚCH, KTERÉ ZPÍVÁJÍ SVATÉ JMÉNO

Šríla Bhaktivinód Thákur popisuje dva druhy sádhaků (praktikujících) ve své Šrí Čaitanja Šikšámritě (šestý děšť, třetí sprška) následovně: „předběžný“ a „pokračující“. Předběžně praktikující zvyšují své zpívání až do bodu, kdy zpívají neustále a bez přestání. Když se jejich praktikování dostane na tuto úroveň, stanou se z nich pokračující praktikující. Oddaní v přípravě, neboli předběžní oddaní, ještě nemají pravou chuť do zpívání svatého jména; stále ještě trpí tím hořkým znečištěním způsobeným jejich takřka odedávnu nevědomostí.

Avšak vytrvalým džapováním a počítáním určitého počtu kol na svých korálcích z tulasí se nakonec dostanou na pokračující úroveň. Protože se upřímně snaží zdůrazňovat zpívání, jejich přirozená úcta a náklonnost k tomuto jménu roste. Pak už nechtějí se zpíváním přestat. Úžasným vedlejším účinkem této báječné úrovně je zničení karmických reakcí, materiálních tužeb a kořenu obou těchto – nevědomostí. Jinak řečeno, cesta je volná.

Vyžaduje to víru, odhodlání a v konečném smyslu přitažlivost ke Křišnovi, abychom takto postupně zlepšovali naše zpívání. Toto všechno a ještě více získáme sdružováním se s pokročilými oddanými.

V tomto světě platí zákon, který bychom mohli nazvat „zákon upadajícího zájmu“. Tento zákon se vztahuje k jevu, kdy se nadšení pro novou věc postupně tříští a snižuje. Například navzdory počátečnímu nadšení téměř všichni z nás zažili, že když jsme poprvé začali džapovat, mohli jsme si všimnout, že před námi zdánlivě neustále vyvstávaly praktické, dokonce i neodkladné situace, a vyžadovaly naši okamžitou pozornost, a to i když jsme se nacházeli uprostřed našich duchovních praktik.

Také se v nás začaly množit pochybnosti. Nebo jsme mohli zaznamenat, že materiální energie nám dala do cesty ještě další z jejich miliónů překážek. Výsledně pak zjistíme, že naše pozornost se odchý-

lila od našich duchovních činností. Někdy o ně prostě ztratíme zájem. Zákon upadajícího zájmu bohužel prostupuje tímto světem stejně jako zákon přitažlivosti.

Pokud vidíme, že padáme pod vládu tohoto zákona, ohromně nám pomůže, jestliže jsme již předtím podepsali sami se sebou dohodu, že ochráníme naše moudré odevzdání se duchovní strážce věci. Tato dohoda se nazývá *nirbandha*. Šríla Bhaktivinód Thákur říká:

„*Nirbandha* znamená, že praktikující by měl zpívat těchto šestnáct jmen, třicet dva slabik mahá mantry na tulasí mále stoosmkrát. Džapování čtyř kol se nazývá jedna *grantha*. Člověk by měl začít s jednou *granthou* a postupně zvyšovat počet kol na šestnáct *granth*, 64 kol. Tak dosáhne předepsaného počtu sta tisíce svatých jmen. Postupným zvyšováním počtu svatých jmen na tři sta tisíc pak člověk stráví svůj celý život jednoduše džapováním. Všichni předchozí áčárjové dosáhli dokonalosti následováním tohoto Pánova pokynu.“

(Harináma-čintámani, kapitola 12)

Toto je tedy tradiční způsob vývoje od předběžného k pokračujícímu zpívání, a tak získáváme představu, jak důležité je stanovit určitý počet kol jako svou pravidelnou denní praxi. S takovým odhodláním můžeme zcela jistě pokročit na naší cestě.

Další pomocnou praktikou pro ty, kdo se snaží být více ponoření do zpívání a tak být k němu více připoutaní, je zpívat společně za doprovodu mridang a karatálů. Společné zpívání rychle upne mysl ke svatému jménu, a když je takto mysl upevněna, Pán je na oplátku upevněn v srdci takového oddaného. Zpívání s dalšími oddanými nám dovolí zažít zvláštní typ radosti – radosti, která nám dodá odvahy na naší cestě.

JE ZASVĚCENÍ NEZBYTNÉ?

Šrí Čaitanja Maháprabhu učil, že zatímco formální zasvěcení nemusí být nezbytné, je podstatné přijmout průvodce, pokud chceme praktikovat *náma-bhadžan*.

Bhakti-šakti potřebujeme, aby naše praktikování bylo živé. Putuje skrze srdce těch oddaných, kteří mají neochvějnou a vyhradní víru v Křišna-námu.

Pouhá písmena tohoto jména mohou být dána kdekoli a od kohokoli, ale hluboká a neznámá pravda, která se skrývá za těmito písmeny, může být odhalena pouze milostí pravého duchovního mistra, který je čistě oddán Křišnovi. Jedině samotná milost takového duchovního vůdce nám může pomoci přejít od raného rozbřesku jména k plnému světlu svatých jmen a tímto způsobem nás zachránit před deseti přestupky, které nás drží daleko od pravé služby svatému jménu.

(Šríla Bhaktisiddhánta Sarasvatí Thákur, Náma-bhadžana)

Pouze pokud obdržíme pokyny a pozhánání, budeme schopni zpívat s pozorností, nadšením a opravdovou radostí.

JUKTA-VAIRÁGJA: OSVÍCENÁ CESTA JEDNÁNÍ SE SVĚTEM

Dokonce i upřímní sádhakové musí vědět, jak zacházet se světem kolem nich, pokud se chtějí vyhnout zbytečnému rozrušení. Mnoho oddaných pokleslo ze své duchovní praxe, protože nepochopili toto tajemství. Dokud oddaní stále ještě žijí v tomto materiálním světě, musí přijmout pomoc od materiálního těla a mysli. Zaměstnání toho, co jim bylo dáno (těla a mysli), v duchovním pokroku se nazývá *jukta-vairágja* (doslova „spojené odříkání“). Oddaní vědí, že pokud budou ignorovat svou mysl nebo tělo, začnou být zdrojem zbytečného rozrušení a tito oddaní pak nebudou moci správně praktikovat duchovní život. Slabé tělo obvykle vytváří slabou mysl.

Alespoň pro začátečníky je nezbytné být na tom dobře fyzicky, emocionálně a sociálně. Pro vytvoření takové vyrovnanosti oddaní za pomoci inteligence přijímají z tohoto světa, cokoli je příznivé pro jejich duchovní pokrok. „Inteligenci“ míním, že oddaní se učí nebýt ani moc

odříkaví a rovněž ne příliš pod vládou smyslů, protože oba dva tyto postoje mají sílu rozbít jejich koncentraci na Krišnu a zbytečně rozrušit mysl. V dvacáté kapitole jedenáctého zpěvu Pán Krišna dává náležitý příklad, kterým ilustruje princip jukta-vairágji:

Zkušený chovatel koní, který chce zkrotit tvrdohlavého koně, nejprve nechá tohoto koně nějakou dobu jít svou cestou – a potom přitáhne otěže a postupně dovede koně na správnou cestu. Velmi podobným způsobem jógi pečlivě pozoruje pohyby a tužby mysli a postupně ji přivede pod úplnou vládu.

(Śrīmad Bhāgavatam 11.20.21)

Nechat „tvého bratra osla či vola“ (Deuteronomium, pátá kniha Mojžíšova 22:4) někdy uvázané na „dlouhém laně“ může znamenat například odpočinek s dobrými duchovními přáteli; smích, pláč a legraci; plavání; jedení dobrého prasádam; a tak dále. Ale buďte opatrní, aspirující transcendentalisté, neboť mysl je svou povahou nestálá a ráda se potuluje, tak jako tvrdohlavý kůň se může náhle vymknout kontrole a způsobit škodu.

Jeden způsob, jak ustálit mysl, je být si vědom pomíjivé povahy všeho v tomto světě. Následně pak můžeme říci myslí: „Podívej, drahá Mysli, všechno v tomto světě se rodí a umírá. Nikdy nebudeš moci chytit a udržet dojmy, které zrovna cítíš. Zkusíš-li to, budeš pouze rozčarována. Minulost nemůžeš uchovat a budoucnost je pro tebe nepřístupná. Vzdej se proto

všeho jiného, jako např. spánku a udržování těla. Ale takové odříkání by nebylo vhodné, protože by spíše dříve než později ukončilo naši fyzickou existenci.

Jak Pán Brahmá, tak Bhaktivinód Thákur nám proto radí, abychom zůstali v našem přirozeném postavení a živili se za použití našeho vrozeného talentu a vlastností. To je ta nejjednodušší cesta, jak udržet tělo jako stroj pro duchovní činnosti. Když se pak takto očisťujeme, můžeme pomalu zkusit zlepšit naše duchovní praktikování, jak je doporučeno v druhé kapitole nazvané „Dva druhy těch, kteří zpívají svaté jméno“.

Śrīla Bhaktivinód Thákur shrnuje „vhodné odříkání“ (nebo připoutanost) ve svém komentáři v Bhadžana Rahasje (2.40): „Přijmi druh práce nezbytný pro udržení se naživu a nezapojuj se do tlachání. Nepracuj jen kvůli uspokojování smyslů. Jednej takovým způsobem, aby tvoje schopnosti mluvení a myšlení byly čisté a abys neporušil svůj slib vhodného odříkání.“

Když vyrazíme na cestu, je dobré nejprve mít přehled o zeměpisných značkách, které budeme míjet. Později, když už o nich víme, je pro nás důležitější podívat se podrobněji do mapy oblasti. Vztáhneme-li to na zpívání, ti, kteří chtějí odemknout božská tajemství svatého jména, by nejprve měli získat celkový pohled na věc – můžeme říci vidět širší záběr.

SPRÁVNÝ ÚHEL POHLEDU: DŮLEŽITÁ PRAVDA

Śrīla Bhaktivinód Thákur poukazuje na to, že ten, kdo zpívá svaté jméno, potřebu-

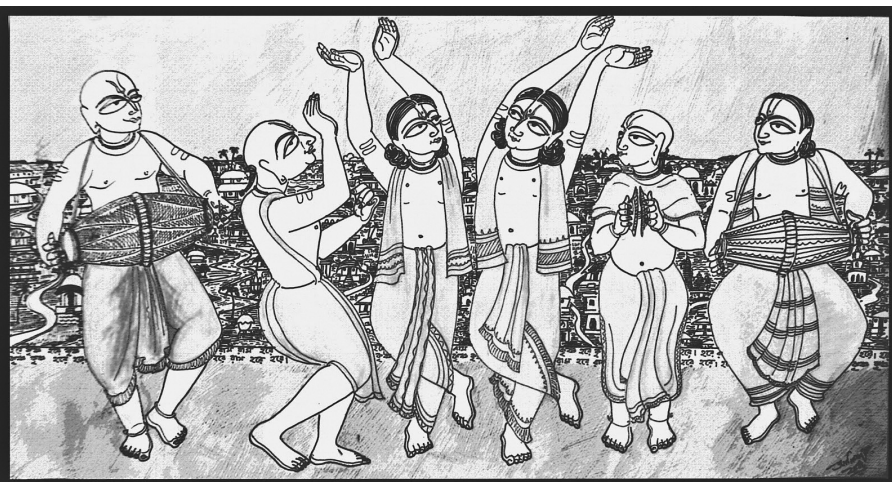
je od samého začátku správně chápat duchovní či nadpozemskou povahu svatého jména:

„Dokonce před vstupem na pole *nāma-bhadžanu* by člověk měl nejprve vědět jistě, že Krišnova podoba, Krišnové jméno, Krišnova služba a Krišnovi služebníci jsou všichni věčně osvobození. To znamená, že jsou mimo dosah máji, iluzorní energie. Krišna, Jeho transcendentální sídlo a Jeho příslušenství jsou zcela mimo materiální představy. Podobně Jeho trůn, Jeho pokoje, zahrady, lesy, kopec Góvardhana a řeka Jamuná – ve skutečnosti všechno okolo Krišny – nemůže být dotčeno májou. Je obzvláště důležité pamatovat si tuto transcendentální povahu Pána Krišny, když přistupujeme k Jeho službě, ze které je zpívání Jeho svatého jména nejdůležitější. Toto pochopení není založeno na slepé víře, ale na absolutní a věčné pravdě.“

(Śrī Čaitanja Śikṣāmṛita,
šestý dešť, třetí sprška)

Poznání o Krišnovi, Jeho božských společnicích, Jejich světě a jak se tam zaměstnat ve službě, k nám přichází skrze čistá srdce seberealizovaných oddaných, kteří jsou buď oběma nohama na transcendentální úrovni, nebo jednou nohou tam a druhou tady. (Tento druhý typ seberealizovaného oddaného může vnímat božskou realitu svými duchovníma očima, srdcem a dalšími smysly.)

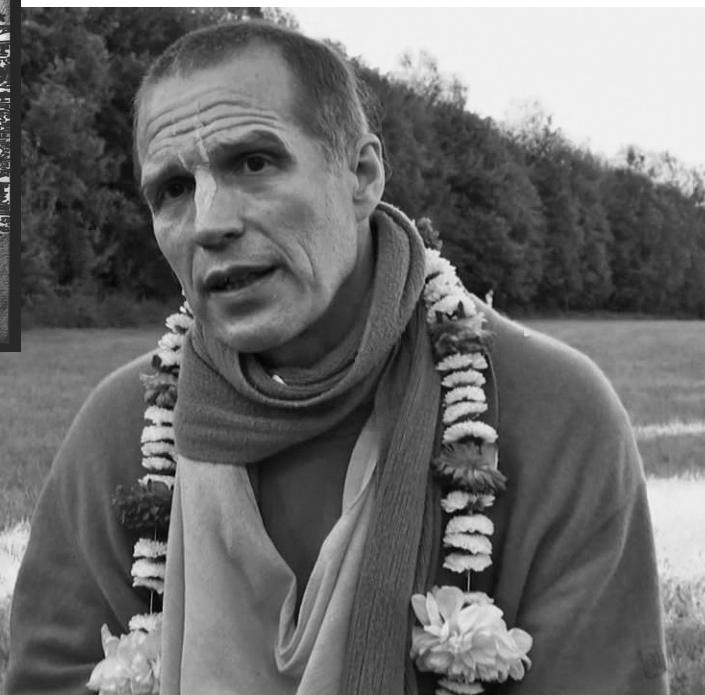
Když přijdeme do kontaktu s takovými oddanými a nasloucháme jim, sledujeme je nebo čteme to, co napsali, jiskry pochopení přelétnou z ohně v jejich srdcích do našich srdcí a zapálí tam oheň našeho vlastního transcendentálního pochopení. Tento oheň spálí naše materiální nesprávné pojetí na popel. ❀

prosím všech materiálních iluzí a připoutaností, které se časem vytvořily, a jedné teď ve vědomí Krišny.“

Jukta-vairágja může být také přeložena jako „vhodné odříkání“. Proč? Pokud bychom měli následovat doslovný význam slov *kīrtanīja sadā hari* (neustálé zpívání), snažili bychom se vzdát

**Společné zpívání
rychle upne mysl
ke svatému jménu**

Gaura Púrnimá 2014

Letošní oslavu zjevení Pána Čaitanji v chrámu v Lužcích zdobila mimo jiné přítomnost žáků Šríly Prabhupády – Džaj Gurudéva prabhua a Mahádjutiho prabhua. Jelikož byla neděle, dorazila spousta oddaných a přátel Krišny a společně vytvořili úžasnou atmosféru.

Božstva dostala oslnivě bílé krásné nové šaty a při abhišku pomáhal také nově zaučený púdžárí Nitái Navadvípačandra dás. Při abhišku byla příznivými tekutinami polévána jako už tradičně čóta Božstva, o která se dlouhé roky stará Džaj Gurudév prabhu spolu se svou ženou Vrindávaní déví dásí.

Harinám vedený Vidjávačaspatim dásem „prosvištěl“ centrem Prahy a zřejmě to bylo právě zpívání svatých jmen ve prospěch všech přítomných, co nejvíc ze všeho potěšilo oslavence, Pána Gaurángu.

V kuchyni při přípravě lahodné hostiny jako tradičně excelovali Vasudéva Nandana dás a Álalanátha dás a večer pak na obloze k radosti všech vyšel obrovský zlatý úplněk.

Šrí Čaitanja Maháprabhu kí džaj!

Vzácní hosté

Po několikadenní březnové návštěvě Mahádjutiho prabhua se do chrámu vrátil z poutní cesty po Indii místní GBC zástupce Bhaktivaibhava Svámího. Setrvat by zde měl minimálně do Nrisinha Čaturdaší, které pravděpodobně oslaví u Pána Nrisinhadéva na německé farmě.

Jeho omamující kírtany a hluboce filozofické přednášky přitáhly mnoho oddaných nejen na oslavu zjevení Šrí Rámačandry Ráma Navamí, ale i na několik nedělních programů, které posvětil svou přítomností.

Z Lužců by pak měl mahárádža na žádost Bhaktivigjány Gósvámího odjet do Ruska a pobýt tam značnou část roku. Vrábí se patrně, jak tomu obvykle bývá, na sankírtanový festival po vánočním Prabhupádově maratónu.

Nově zasvěcení

Do svatého dhámu Šrí Májápuru si pro zasvěcení zajely tři mátádží v ruských tělech z české játry. Bhaktin Naďa se milostí svého duchovního učitele Bhaktivigjány Gósvámího vrátila jako Náma Prijá déví dásí. Žačka Džajapatáky Svámího Ómkára Rádhá déví dásí a žačka Bhakti Čaitanji Svámího Átmá Daršani déví dásí jsou teď už bráhmankami.

Začátkem dubna zasvětil Bhaktivai-bhava Svámí v chrámu v Lužcích bhaktin Subhadru, dceru Mandalí Bhadry dáse a vnučku Ánandini déví dásí. Jmenuje se teď Satjavatí déví dásí.

Všem blahopřejeme!

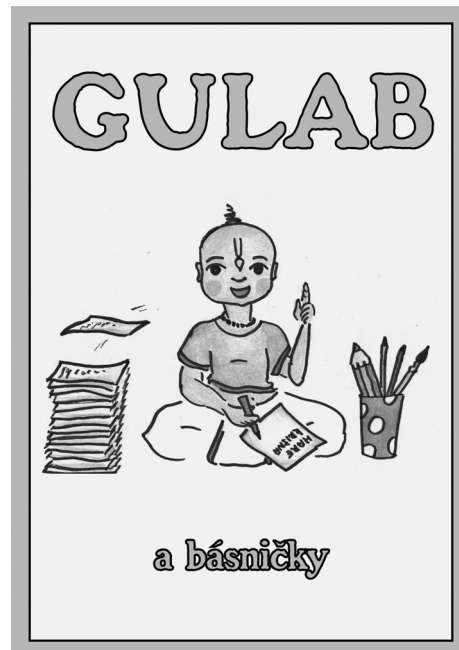
Dubnové Vjása púdži

Na velikonoční víkend připadne letos oslava příchodu Bhaktivaibhavy Svámího. Vjása púdžu svého drahého duchovního učitele budou jeho žáci spolu s ním slavit na německé farmě Sinháčalam ve společnosti Božstev Šrí Nrisinhadéva.

O týden později se desítky žáků Kadambý Kánany Svámího vypraví oslavovat svého duchovního mistra do belgické Rádhádése, kde sídlí Šrí Šrí Rádhá Gópínáth.

Datum oslavy koresponduje rovněž s datem konání amsterodamského Dnu královny.

Oddaní již řadu let tento víceméně dekadentní „svátek“ plný marihuanového kouře a alkoholu prosvětlují několikahodi-

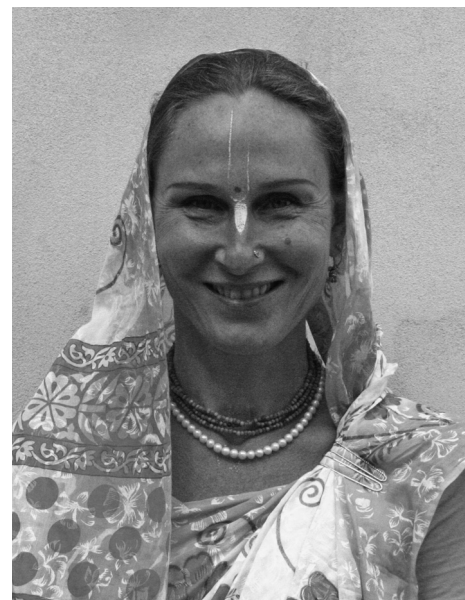
novým harinámem a spoustou rozdaného prasádam.

Další malí vaišnavové

Skvělým kuchařům, kazatelům, bývalým sankírtanovým oddaným a zmrzlinářům, Vasudévovi Nandanovi dásovi a jeho dobré ženě Pávani déví dásí, žákům Dánavíra Gósvámího, se narodil chlapeček, kterého pojmenovali Bhíma Čaitanja.

O pár týdnů později se dalšímu páru úžasných oddaných z farmy Krišnův dvůr narodil také hoch. Jeho tatínek, Préma Datta dás, žák Bhakti Vikáše Svámího, se roky, spolu se svou dobrou ženou Padjavalí déví dásí, žačkou Kadambý Kánany Svámího, vzorně stará o góšalu a o farmářské zemědělství. Nový bráška jejich syna Góvindy se jmenuje Rámanúdzáčárja.

Všem rodičům i jejich dětem přejeme hodně zdraví a duchovního pokroku!

Bhakti Májí si vybrala obilí

Bhaktinka Bhakti Májí rodičů Kéšavy Purího dáse a Jóga Májí déví dási se v neděli ráno při obřadu vybírání předmětu, který absolvovala v chrámu v Lužcích, rozhodla pro obilí a tím přednaznačila svou budoucnost.

Tento obřad není, jak vysvětlil místní hlavní púdzáři Vidjágati dás, dán přímo áčárji, ale jde spíš o tradiční bengálskou lidovou tradici. Přesto je možné, by se ho účastnily i děti vaišnavů.

Před každým dítětem leží na zemi čtyři předměty – Šrímad Bhágavatam, talířek s penězi, miska s obilím a miska s hlínou. Volba některého z těchto předmětů pak naznačuje jeho budoucí sklony a osud.

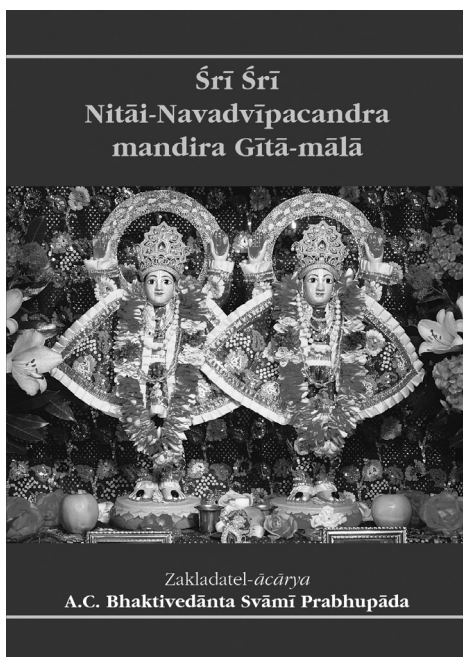
Pokud se rozhodne pro Bhágavatam, bude z něj učenec Bhágavatamu, pokud pro peníze, pak bude bohatcem, jestli to bude obilí, bude se těšit pevnému zdraví, a zvolí-li hlínu, bude vlastníkem pozemků a úspěšným vaišjou, obchodníkem.

Nové publikace

Ánanda Kandíní napsala a nakreslila další knížku s bhaktou Gulabem. Tentokrát je plná básniček věnovaných pěti desítkám malých vaišnavů a vaišnavích z české játry.

Hezké rýmovánky doplněné roztomilými ilustracemi se jistě zalíbí většině dětí oddaných. Zvlášť když je téměř jisté, že tam najdou i básničku o sobě.

Rovněž vychází druhé vydání již dlouho rozebraného chrámového minizpěvníčku Gítámála, upravené s přihlédnutím ke knize Lokánátha Svámího Sanskritóččáranam – A comprehensive guide to sanskrit pronunciation.

Mimořádná Výzva od GBC - 2014

Všem chrámovým prezidentům, sankirtanovým lídrům a ostatním oddaným:

Chci vám oznámit, že GBC přijalo rezoluci vybízející k setkání zástupců BBT s místními GBC a sestavení plánu na zvýšení distribuce knih.

Za posledních deset let v mnoha zemích výrazně poklesla distribuce knih, zatímco jinde dochází k nárůstu. Ať už se to děje z jakýchkoliv důvodů, GBC vnímá potřebu společného úsilí pro zvýšení distribuce knih v oblastech, kde dlouhou dobu vidíme její pokles.

Pro každou oblast bude vypracován strategický plán na zvýšení distribuce knih, a proto vás prosím, abyste se do této vznešené snahy o potěšení Jeho Božské Milosti A. Č. Bhaktivédānty Svámího Prabhupády upřímně zapojili.

Váš služebník

Bhaktivaibhava Svámí

Obě publikace si prosím objednávejte na www.books.harekrsna-luzce.cz a nebo bhaktu Gulaba přímo u autorky na telefonu 605 700 87.

Knihy do vězení

Na první odeslanou zásilku s knihami, růžencem, oltářem a dalšími věcmi věnované bhaktin Veronikou přišla velice zajímavá reakce. K bhaktovi Antonínovi se přidávají další valdičtí vězni, kteří se rovněž chtějí věnovat duchovnímu životu.

Tentokrát jsme jim mohli díky podpoře bhakty Radka, bhakty Michala, Džanamédžaje prabhua a Vidjáváčaspatího prabhua poslat 5 džap i s pytlíky na ně, 3 kantimály, 3 časopisy s oltářem, 1 Bhagavad gítu, 1 knihu Śrī Čaitanja Maháprabhu, 4 Návraty a 2 Příručky pro začátečníky. Ještě máme od bhakty Lukáše slíbené brýle a taky k nim již budeme moci přidat Hare Krišna explozi.

Milost Śrī Čaitanji je nekonečná....

Programy na Berounsku

Díky neutuchajícímu úsilí Ačjuty Gótry prabhua se oddaným povedlo udělat v jeden den hned tři programy najednou.

Nejdříve to bylo v berounské mateřské školce, kde se spolu s 65 dětmi bavil i personál, od paní ředitelky až po kuchařky.

Potom se tým oddaných z farmy Krišnův dvůr a chrámu v Lužcích přesunul do domova pro seniory nedaleko Berouna, kde si 40 účastníků vychutnalo tanec Bharat Nátjam v podání Nitja Kišóří Rádhy déví dási, poslechlo mahá mantru a ochutnalo prasadam.

„Nevím jak, ale podařilo se vám neuvěřitelně zaplašit atmosféru smrti, která tu jinak převládá,“ pochválil oddané místní ředitel.

Veleúspěšný den zakončil večerní program v berounské knihovně.

Kdokoliv by se chtěl k těmto akcím přidat, ať prosím zavolá jejich organizátorovi na 736 184 514. 🙏

32 způsobů jak skutečně nečentovat

1. Promýšlení seznamu DŽAPA

Meditace nad tím, co je ještě potřeba udělat, a promýšlení nákupních seznamů, přidávání a odebrání položek mezi mantramí. To může rovněž zahrnovat uvažování nad šekovou knížkou či dumání nad tím, které účty je potřeba zaplatit. Varování: To může způsobit, že začnete naříkat nad tím, kolik účtů musíte platit, a tím se vaše modlitba promění z: „Ó Pane, prosím, zaměstnej mě ve své službě,“ na: „Ó Pane, prosím, přidej několik nul na konec mého bankovního účtu.“

2. Nenávidím ho DŽAPA

Zatímco čentujete, přemítáte nad tím, kdo vám ublížil, jak ošklivě to bolelo, jak moc tu osobu nenávidíte a co mu na oplátku uděláte vy. Na konci 16 kol se vaše nenávist znásobila desetkrát a vymysleli jste úžasné plány a strategii, jak se pomstít.

3. Mám pravdu DŽAPA

Během čentování přemýšlíte nad tím, jak máte pravdu a jak moc se mýlí ten druhý. A s každou mantrou jste víc a víc přesvědčení o tom, jak moc máte pravdu. Je také známá jako *Napumpuj si ego DŽAPA*.

4. Zalévání plevele DŽAPA

Čentujete tak mizerně, že když už to konečně dokončíte, cítíte se znechuceně, sklesle a příšerně. Jsou pryč ty dny: „Zpívej a buď šťastný.“ Teď je to: „Zpívej a měj se strašně.“

5. Závod s časem DŽAPA

Čentujete, jak nejrychleji to je možné, ve snaze mít už ta otravná kola za sebou. Někdy se pokoušíte překonat svůj rekord, kdy jste měli jedno kolo za 3 minuty a 59 sekund, což se dříve považovalo za nemožné, dokud jste nedokázal, že to možné je, pokud je člověk intenzivně motivován mít svoje čentování za sebou co nejdříve!

6. Robotická DŽAPA

Čentujete jako robot a přitom jste naprosto odpojení od nálady mantry. Někdy si přejete, aby za vás vaše kola mohl zpívat nějaký jiný oddaný nebo robot.

7. Střílení prázdnými náboji DŽAPA

Jména Krišny se čentují, ale vaše mysl a srdce je někde úplně jinde. A stejně tak i On. Z vašich úst vychází zvuk Krišna, ale protože v tom není vědomí, je to jako střílení mantrou bez nábojů.

8. Zabíjení času DŽAPA

Čentování a zároveň přemítání nad různými věcmi, abyste se zabavili během džapy a tak to nebyla taková nuda jen naslouchat mantře. Takhle zabijete čas během čentování a díky tomu se dá těch 16 kol docela vydržet a je to méně bolestivé než obvykle.

9. Kreativní DŽAPA

Využití džapy jako dobu pro „brainstorming“, to znamená tvořivé přemýšlení, přicházení na nové nápady a nalézání řešení svých problémů. Je užitečné mít po ruce tužku a papír, abyste si mohli své nápady zapisovat. Sice máte možná jen pár kol a nektar ze jména nezískáte, ale strávili jste poslední dvě hodiny v tak vysoké úrovni vášně, že budete mít dozajista dlouhý seznam dobrých

nápadů. (Je to ale opravdu dobrý nápad zmařit si džapu kvůli pár dobrým nápadům?)

10. Novokainová DŽAPA

Vaše srdce je tak strnulé, že když čentujete, necítíte vůbec nic.

11. Řidičská Džapa

Čentujete, zatímco jste rozptýleni řízením. Někdy je to doprovázeno proklínáním těch, kdo vám udělali „myšku“ (tzn. *anti-trinád apí suničéna* mantra). Samozřejmě důvodem, proč čentujete za volantem, je, že jste vstali pozdě.

12. Žádná džapa DŽAPA

Zatímco držíte svou džapu, povídáte si s jiným oddaným a během hovoru posouváte kuličky. Takhle někdy dokončíte „takzvané kolo“ nebo dvě, než ukončíte hovor. (Ó Bože, pomoc!)

13. Pradžalpa DŽAPA

Zaspíváte pár manter a pak řeknete pár slov pražalpy svému příteli. Odzpíváte pár dalších manter a pak posloucháte, jakou pradžalpu říká on vám. Potom mu na to řeknete ještě nějaký šťavnatější drb. A takhle to často pokračuje po celou džapu.

14. Volání a odpovídání DŽAPA

Mluvíte na někoho, a zatímco vám naslouchají, zároveň do toho čentují. Potom vám odpovídají, a zatímco je posloucháte, zároveň do toho čentujete.

15. Čtecí DŽAPA

Čtení a zpívání zároveň (Poznámka: Nebyl by to žádný problém, pokud byste měli dvě a více hlav.)

16. Levoruká DŽAPA

Dělání čehokoliv během čentování levou rukou (uklínění, vaření, kutění, organizování, mytí auta atd.). Je to velice výhodné pro posilování levačky.

17. Žvýkačková DŽAPA

Čentování takovým způsobem, že to zní, jako byste během zpívání Hare Krišna žvýkali žvýkačku.

18. Nová mantra DŽAPA

Zpívání nové podoby Hare Krišna mantry, jako například „here kitty, kitty, here kitty, kitty,“ nebo „niš, niš, ram, ram, ari, ari.“

19. Zábavná DŽAPA

Čentování během sledování televize nebo filmu. Poznámka: Sledování televize bez čentování, ale s čentováním během reklamy je také naprosto špatně! (A Krišny si vědomé video je rovněž zahrnuto do TV džapy.)

20. Internetová DŽAPA

Několik manter a několik emailů, někdy čentování a čtení zároveň. Džapa se pak nevyhnutelně položí na stůl a pravá ruka přistane na klávesnici.

21. Dívání se do výloh a na zboží DŽAPA

Čentování, zatímco si prohlížíme vystavené zboží (to se často stává, když se snažíme vyřídít si pár kol, zatímco jsme v obchodním domě.)

22. Nudná DŽAPA

Tak strašně se během džapy nudíte, že máte chuť se zabít.

23. Relaxační DŽAPA

Ležíte na zemi nebo v houpací síti a čentujete (často v doprovodu šťávy z kokosu v levé ruce).

24. Dřímající DŽAPA

Využití čentování jako příležitosti k pěknému schrupnutí si. Jinou variantou dřímající džapy je snaha o boj s usínáním, který však neustále prohráváte. Také je dobře známá jako potápěčská DŽAPA, protože hlava neustále padá a zvedá se (jako by se neustále potápěla a vynořovala.)

25. Hořký lék DŽAPA

Váš zážitek se svatým jménem je jako s hořkým lékem a vaše tvář se během čentování zkriví nechutí.

26. Bolestivá DŽAPA

Vaše mysl je tak neovládnutá, že je velice bolestivé se ji pokusit ovládnout. A proto se výraz ve vašem obličejí podobá výrazu člověka s nožem v zádech (nebo člověka s úpornou zácpou). To je často doprovázeno mlácením se rukama po hlavě a nebo, v těžších případech, boucháním hlavou o zeď.

Prvním výsledkem zpívání mahá mantry Hare Krišna je, že se odstraní špina z vědomí neboli ze zrcadla mysli, a potom okamžitě uhasne žhnoucí požár hmotné existence (ŠB 3.26.61, význam)

27. Třesoucí se DŽAPA

(Rovněž známá jako *Mravenci v kalhotách DŽAPA*). Zpíváte jako právě natažená natahovací opička.

28. Radarová DŽAPA

Rozhlížíte se kolem na cokoliv a na všechno a na každého a do toho čentujete.

29. Audio Džapa

Zpíváte a do toho posloucháte přednášku, kirtan, nějakou písničku nebo rádio. Je to obzvláště náročné, když posloucháte rádio (pokud to, samozřejmě, není nějaká vaše oblíbená píseň nebo nějaké štavnaté novinky.)

30. Prohlížení si pamětihodností DŽAPA

Procházení se nebo řízení a zároveň čentování při zevrubném prohlížení si památek.

31. Nákupní DŽAPA

Dělání: „Niš, niš, ram, ram, ari, ari“ cestou po supermarketu nebo obchodním domě.

32. Apatická Džapa

Čentování s naprosto žádnou touhou či nadšením pro zpívání.

Vaišnavský kalendář

25.4. Varúthiní Ékádaší,

přerušení 26.4. od 5:48 do 10:36

26.4. 4. výročí instalace ŠRÍ ŠRÍ NITÁI GAURÁNGY

10.5. Móhiní Ékádaší, přerušení 11.5. od 5:32 do 10:26

13.5. NRISINHA ČATURDAŠÍ,

příchod Pána Nrisinhadéva
(půst do soumraku)

24.5. Apará Ékádaší, přerušení

25.5. od 5:04 do 10:21

9.6. Pándava Nirdžala Ékádaší,

přerušení 10.6. od 4:53
do 10:18

23.6. Jógini Ékádaší, přerušení 24.6.

od 4:53 do 6:41

27.6. odchod Šríly Bhaktivinóda

Thákura (půst do oběda)

Vesmír z pohledu Véd

NA PRVNÍ POHLED MŮŽE KOSMOLOGIE ŠRÍMAD BHÁGAVATAMU VYPADAT JAKO FANTAZIE. UVÁDÍME ČTYŘI ZPŮSOBY, JAK JÍ POROZUMĚT.

Zvídává lidská mysl přirozeně touží porozumět vesmíru a postavení člověka v něm. V dnešní době vědci při formulaci kosmologických teorií spoléhají na silné teleskopy a pokročilé počítače. V dřívějších věcích lidé získávali informace z knih tradičního poznání. Například následovníci védské kultury se učili o vesmíru z písem, jako je Šrímad Bhágavatam, neboli Bhágavata Purána. Popis vesmíru v Bhágavatamu však moderní studenty védské literatury často mate. Vědec z Bhaktivédántova Institutu, Sadápúta dása, navrhuje rámec pro pochopení popisu v Bhágavatamu, který je v souladu s naší zkušeností a moderními objevy.

Šrímad Bhágavatam předkládá pojetí vesmíru, jehož střed zaujímá Země. Tato kosmologie vypadá na první pohled cizí, ale bližší zkoumání odhalí, že kosmologie Bhágavatamu nepopisuje pouze svět naší zkušenosti, ale také mnohem větší a úplnější obraz vesmíru. Vysvětlím to.

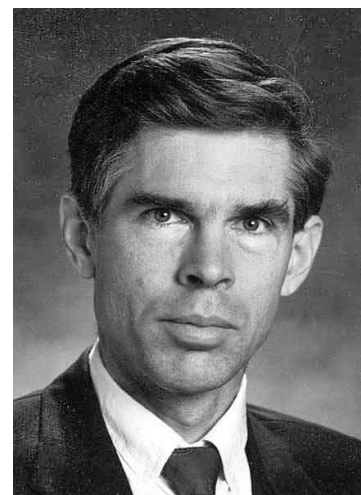
Způsob prezentace Šrímad Bhágavatamu se zcela liší od nám známého moderního přístupu. Ačkoliv „Země“ z popisu Bhágavatamu (Bhú mandala diskovitěho tvaru) může vypadat nereálně, pečlivé studium ukazuje, že Bhágavatam používá Bhú mandalu k popisu nejméně čtyř racionálních a logických modelů: (1) jako mapu zeměkoule v polárním průmětu, (2) jako mapu

sluneční soustavy, (3) jako topografickou mapu jihu střední Asie a (4) jako mapu nebeské říše polobohů. Čaitanja Maháprabhu poznamenal: „V každém verši a slabice Šrímad Bhágavatamu jsou skryty různé významy.“ (Čaitanja čaritamrta, Madhja 24.318) To je zřejmá pravda, zvláště co se týče kosmologické části Bhágavatamu, a je zajímavé vidět, jak lze některé významy vyzdvihnout a objasnit s odkazem na moderní astronomii.

Má-li jedna struktura představovat několik věcí ve složené mapě, rozporům se nelze vyhnout. Ty však nepředstavují problém, pokud pochopíme základní záměr. Můžeme použít srovnání se středověkými malbami, které zobrazují několik fází příběhu na jednom složeném obraze. Například Masacciův obraz „Daň“ ukazuje svatého Petra ve třech částech biblického příběhu (Matouš 17:24-27). Vidíme ho brát z tlamy ryby peníz, mluvit s Ježíšem a platit výběřčímu daní. Nechat dělat svatého Petra tři věci najednou je z literárního hlediska protikladné, ale přesto každá fáze biblického příběhu dává sama o sobě smysl. Podobný obraz z Indie ukazuje tři části příběhu o Krišnovi. Tyto obrazy obsahují zdánlivě protiklady, jako jsou zobrazení jedné postavy na různých místech, ale osoba, která příběh zná, tím není vyvedena z míry. Totéž platí o Bhágavatamu, který používá jeden model k zobrazení různých aspektů vesmíru.

Obraz v Bhágavatamu na první pohled

Pátý zpěv Šrímad Bhágavatamu ho-

voří o nesčetných vesmírech, z nichž každý se rozprostírá uvnitř kulovitého obalu obklopeného vrstvami tvořenými jednotlivými základními prvky hmoty. Ty vyznačují hranici mezi hmotným vesmírem a neomezeným duchovním světem.

Oblast uvnitř obalu se nazývá brahmánda, neboli „Brahmovo vejce“. Obsahuje zemský disk či plochu – zvanou Bhú mandala – která ji přibližně dělí na vyšší, nebeskou polovinu, a podzemní polovinu zaplněnou vodou. Bhú mandala je rozdělena do řady přírodních útvarů tradičně nazývaných dvípy („ostrov“), varši („oblasti“) a oceány.

Uprostřed Bhú mandaly je kruhovitý „ostrov“ Džambúdvíp s devíti varšami. Ty zahrnují Bhárata varšu, kterou lze chápat v jednom smyslu jako Indii a v jiném jako celou oblast obydlenou lidskými bytostmi. Ve středu Džambúdvípu stojí kuželovitá hora Suméru, která představuje světovou osu, a na jejím vrcholu se rozkládá město Brahmy, stvořitele vesmíru.

Každé moderní vzdělané osobě toto připadá jako science fiction. Je tomu však skutečně tak? Vezměme v úvahu čtyři způsoby pohledu na popisy Bhú mandaly v Bhágavatamu.

(1) Bhú mandala jako polární průmět zeměkoule

Začneme interpretaci Bhú mandaly jako planisféry neboli mapy zeměkoule v polárním průmětu. To je první model uváděný Bhágavatamem. Stereografický průmět je starobylá metoda zakreslování bodů

povrchu koule do bodů v rovině. Tuto metodu můžeme použít k mapování moderní zeměkoule na rovinu – výsledný plochý průmět se nazývá planisféra. Na Bhú mandalu můžeme také nahlížet jako na stereografický průmět zeměkoule. V Indii takové glóbusy existují. V tomto příkladu je pevninou mezi rovníkem a obloukem pohoří Bhárata varša, která odpovídá velké Indii. Indie je dobře zobrazena, ale kromě několika odkazů na sousední oblasti tento glóbus nepředstavuje reálnou mapu Země. Její účel byl spíše astronomický než zeměpisný. Ačkoliv Bhágvatam výslovně nepopisuje Zemi jako kouli, činí tak nepřímě. Například poukazuje na to, že noc panuje v místě přesně protilehlém tomu, kde je den. Slunce také zapadá v bodě protilehlém tomu, kde vychází. Bhágvatam tedy nepředkládá naivní pohled, že Země je plochá.

Bhú mandalu můžeme porovnat s astronomickým přístrojem zvaným astroláb, populárním ve středověku. U astrolábu představuje výstředně umístěný kruh oběžnou dráhu Slunce – ekliptiku. Země je představována ve stereografickém průmětu na plochý disk zvaný matrice. Kruh ekliptiky a významné hvězdy jsou představovány na dalším disku zvaném síť. Různé oběžné dráhy planet by mohly být také představovány různými disky a ty by při pohledu na přístroj shora byly vidět promítnuté na talíř představující Zemi.

Bhágvatam podobným způsobem představuje oběžné dráhy Slunce, Měsíce, planet a významných hvězd na sériích ploch rovnoběžných s Bhú mandalou. Pohlížet na Bhú mandalu jako na polární průmět je jeden ze způsobů jak pochopit, že nepředstavuje plochou Zemi.

(2) Bhú mandala jako mapa sluneční soustavy

Zde je další ze způsobů, jak pohlížet na Bhú mandalu, který také ukazuje, že se nejedná o model ploché Země.

Popisy Bhú mandaly se vyznačují rysy, které ji identifikují jako model sluneční soustavy. V předchozí části jsem vyložil Bhú mandalu jako planisférickou mapu. Nyní ji však budeme brát jako doslovnou plochu. To na první pohled vypadá jako návrat k naivní ploché Zemi, s oblohou tvaru mísy nahoře a podsvětím pod ní.

Učenci Giorgio de Santillana a Hertha von Dechend provedli intenzivní studium mýtů a ústních tradic a dospěli k závěru, že takzvaná plochá Země známá ze starověku původně představovala rovinu ekliptiky (oběžnou dráhu Slunce) a nikoliv Zemi, na které stojíme. Podle nich bylo později původní pochopení vesmíru očividně zapomenuto a Země pod našima

Krišnova transcendentální říše Vrindávan existuje paralelně s pozemským Vrindávanem v Indii

nohama byla považována za doslovnou plochu. V Indii byla Země v puránských popisech často považována za doslovně plochou. Podrobnosti uvedené v Bhágvatam však ukazují, že jeho kosmologie je mnohem pokročilejší.

Nejen, že Bhágvatam používá model ekliptiky, ale ukazuje se, že disk Bhú mandaly v jistých podrobnostech odpovídá sluneční soustavě. Sluneční soustava je téměř plochá. Slunce, Měsíc a pět tradičně známých planet – od Merkuru po Saturn – obíhají téměř v rovině ekliptiky. Bhú mandala tedy označuje něco plochého, ale nikoliv Zemi.

Jeden udivující rys v popisech Bhágvatam se týká rozměrů. Porovnáme-li Bhú mandalu se Zemí, sluneční soustavou po Saturn a galaxií Mléčné dráhy, Bhú mandala se velmi blíží sluneční soustavě, zatímco se rozměrově naprosto liší od Země a galaxie.

Struktura Bhú mandaly souhlasí s oběžnými drahami planet sluneční soustavy.

Porovnáme-li prstence Bhú mandaly s oběžnými drahami Merkuru, Venuše, Marsu, Jupiteru a Saturnu, nalezneme několik blízkých souvislostí, které dodávají váhu hypotéze, že Bhú mandala byla záměrně navržena jako mapa sluneční soustavy.

Až do nedávné doby astronomové odhadovali vzdálenost od Země ke Slunci většinou příliš nízkou. Zvláště Claudius Ptolemaios, nejvýznamnější astronom klasického starověku, tuto vzdálenost a velikost sluneční soustavy významně podhodnotil. Je tedy pozoruhodné, že rozměry Bhú mandaly v Bhágvatam souhlasí s moderními údaji o velikosti oběžné dráhy Slunce a sluneční soustavy jako celku.

(3) Džambúdvíp jako topografická mapa jihu střední Asie

Džambúdvíp, střed Bhú mandaly, lze chápat jako místní topografickou mapu jihu střední Asie. Toto je třetí ze čtyř výkladů Bhú mandaly. V planisférické interpretaci Džambúdvíp představuje severní polokouli zeměkoule. Podrobné zeměpisné rysy Džambúdvípu však s geografíí severní polokoule nesouhlasí. Zato souhlasí s částí Země.

Šest vodorovně a dvě svisle umístěná pohoří dělí Džambúdvíp na devět oblastí neboli varš.

Nejjihnější oblast se nazývá Bhá-rata varša. Pečlivé studium ukazuje, že tato mapa odpovídá Indii a přilehlým oblastem jihu střední Asie. První krokem při tomto ztotožnění je zjištění, že Bhágvatam umísťuje mnoho indických řek do Bhá-rata varši. Ta tedy představuje Indii. Totéž lze říci o mnoha jejích horách. Bhágvatam konkrétně umísťuje Himálaje na sever Bhá-rata varši v Džambúdvípu.

Podrobné studium puránských výkladů dovoluje ztotožnit další pohoří Džambúdvípu s pohořími severně od Indie. Přestože tato oblast zahrnuje jedno z nejpustších a nejhornatějších území na světě, v starodávných dobách byla důležitá. Protíná

ji například proslulá Hedvábná stezka. Pohoří Pamír lze ztotožnit s horou Méru a Ilávrita varšou, čtvercovým územím uprostřed Džambúdvípu. (Všimněte si, že hora Méru v tomto výkladu nepředstavuje polární osu.) Další Purány poskytují více zeměpisných podrobností podporujících tento výklad.

(4) Bhú mandala jako mapa nebeské říše dévů

Bhú mandalu můžeme také chápat jako mapu nebeské říše polobohů (dévů). Jeden pozoruhodný rys Džambúdvípu spočívá v tom, že Bhágavatam popisuje všechny ostatní varši kromě Bhárata varši jako nebeské říše, jejichž obyvatelé žijí desetitisíce let v nepřítomnosti jakéhokoliv utrpení. To vedlo některé učence k domněnce, že Indové si představovali cizí země jako nebeské ráje. Bhágavatam se však zmiňuje o barbarech žijících mimo Indii, jako jsou Hunové, Řekové, Turci a Mongolové, o nichž si stěží někdo myslitel, že žijí v ráji. Jedno možné vysvětlení je předpokládat, že Bhárata varša zahrnuje celou zeměkouli, zatímco ostatních osm varš jsou nebeské říše mimo tuto Zemi. Toto pochopení je v Indii běžné.

Nejjednodušší vysvětlení nebeských rysů Džambúdvípu však je, že Bhú mandala měla také představovat říši dévů. Tak jako v případě ostatních výkladů je i tento založen na skupině vzájemně souhlasných bodů v kosmologii Bhágavatamu.

Nejdříve vezmeme v úvahu obrovské rozměry hor a území Džambúdvípu. Indie je například od severu k jihu údajně dlouhá 108 000 kilometrů (9 000 jódžanů), neboli téměř trojnásobek obvodu Země. Himálaje zase mají být 120 000 kilometrů vysoké.

Lidé ve starověké Indii chodívali na poutní cesty z jednoho konce Indie na druhý a věděli tedy, jak velká Indie doopravdy je. Proč tedy Bhágavatam udává tak nereálné vzdálenosti? Odpověď zní, že Džambúdvíp slouží též jako model nebeské říše, v níž má vše nadlidská měřítko. Bhágavatam tedy popisuje polobohy a ostatní božské bytosti obývající tuto říši s odpovídající velikostí.

Proč by měl Bhágavatam popisovat Džambúdvíp jako část Země i nebeské říše zároveň? Protože mezi nimi existuje spojení. Abychom to pochopili, obraťme pozornost na představu o paralelních světech. Díky siddhi, neboli mystickým dokonalostem, lze používat vesmírné zkratky. To je vidět na příběhu z Bhágavatamu, v němž mystická jóginí Čitralékhá unesla Aniruddhu z jeho lůžka ve Dvárace a mystickým způsobem ho přepravila do vzdáleného města.

Kromě přemísťování z jednoho místa na druhé v běžném prostoru umožňují mystické siddhi cestovat všudypřítomným éterem nebo vstoupit do jiného kontinua. Klasickým příkladem paralelního kontinua je Krišnova transcendentální říše Vrindávan, o které je řečeno, že je neomezeně rozlehlá a existuje paralelně vůči omezenému, pozemskému Vrindávanu v Indii.

Sanskritská literatura oplývá příběhy o paralelních světech. Například Mahábhárata vypráví příběh, jak princezna Nágú Ulupí unesla Ardžunu, když se koupal v řece Ganze. Ulupí stáhla Ardžunu nikoliv na dno řeky, jak bychom předpokládali, ale do království Nágú (nebeských bytostí podobných hadům), které existuje v jiné dimenzi.

Mystické cestování objasňuje spojení mezi světem dévů a naším světem. Zvláště vysvětluje, jak je Džambúdvíp jako nebeská říše dévů spojen s Džambúdvípem jako Zemí či její částí. Dvojitý model Džambúdvípu tedy dává smysl z hlediska puránské představy o siddhi.

Závěrečné postřehy: vertikální dimenze v kosmologii Bhágavatamu

Po staletí se kosmologie Bhágavatamu zdála většině pozorovatelů nepochopitelná. To přimělo mnoho lidí, aby ji buď šmahem zavrhl, anebo přijali doslovně s bezvýhradnou vírou. Pokud ji přijmeme doslovně, pak nejen, že se liší od poznatků moderní astronomie, ale co je důležitější, trpí také vnitřními rozpory i rozparem se zdravým rozumem. Právě tyto rozpory však ukazují cestu k odlišnému pochopení kosmologie Bhágavatamu, v jehož rámci se objevuje jako vědecky pokročilý

myšlenkový systém. Rozpory ukazují, že jsou způsobeny překrýváním celistvých výkladů, které využívají stejné části textu k vysvětlování různých představ.

Všechny čtyři výklady, které jsem předložil, si zaslouží být brány vážně, protože každý je podpořen mnoha body v textu, jež se vzájemně shodují a zároveň souhlasí s moderní astronomií. Uplatnil jsem přístup citlivý ke kontextu neboli metodu společných aspektů, kdy má stejná věc v různých souvislostech různé významy. Tento přístup dovoluje maximální koncentraci informací v obrázku či textu, a šetří tak práci umělce či spisovatele. Zároveň to znamená, že dílo nelze chápat doslovně jako model reality v měřítku 1:1, a vyžaduje, aby pozorovatel či čtenář porozuměl různým souvislostem. To může být obtížné, je-li znalost souvislostí v průběhu dlouhých časových období ztracena.

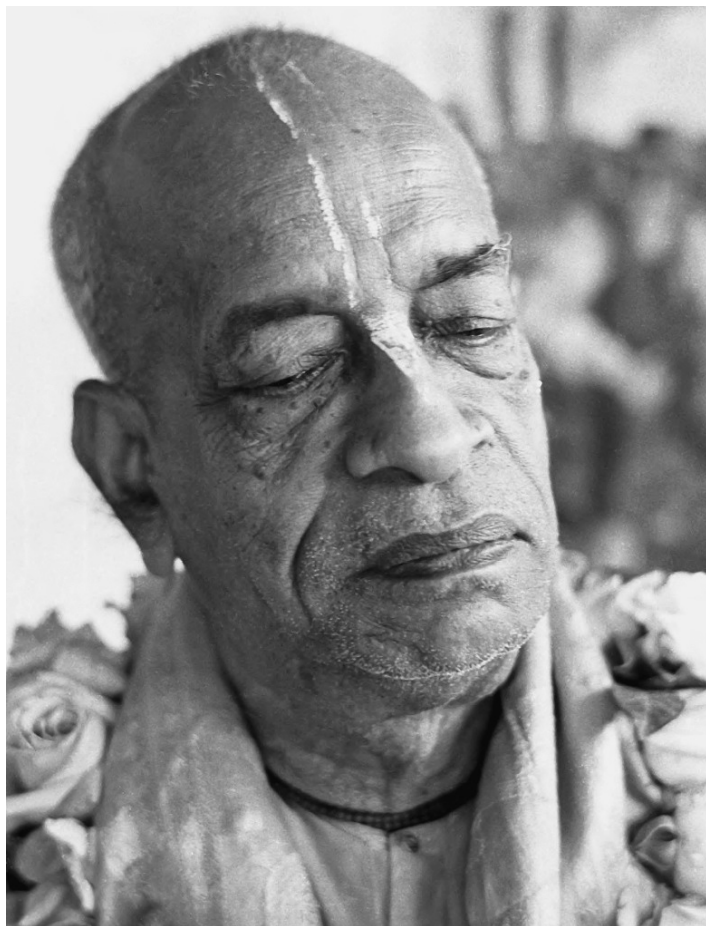
U Bhágavatamu se přístup citlivý ke kontextu ukázal jako zvláště vhodný díky přesvědčení, že realita je z konečného hlediska avák manasam, mimo dosah hmotné mysli a slov.

Z toho vyplývá, že doslovný model reality (1:1) je nedosažitelný, a nabízí se tedy snaha natěsnat co nejvíce významů do nutně neúplného popisu vesmíru. Kosmologie Bhágavata Purány je pokročilý myšlenkový systém s mnoha vrstvami fyzických i metafyzických významů. Spojuje praktické chápání astronomie s duchovními pojetími a dává tak vzniknout smysuplnému obrazu vesmíru a reality.

Sadápúta dás (Richard L. Thompson) získal doktorát v matematice na Cornellově univerzitě. Je autorem několika knih, z nichž poslední se nazývá Záhady posvátného vesmíru (Mysteries of the Sacred Universe). ❧

V každém verši a slabice Šrímad Bhágavatamu jsou skryty různé významy

POSLOVÉ PÁNA VIŠNUA, KTEŘÍ JSOU UCTÍVÁNI DOKONCE I POLOBOHY, MAJÍ ÚŽASNÉ TĚLESNÉ RYSY – STEJNÉ JAKO VIŠNU – A JE VELMI VZÁCNÉ JE SPATŘIT. VIŠNUDÚTOVÉ OCHRAŇUJÍ ODDANÉ PÁNA PŘED NEPŘÁTELI, ZÁVISTIVÝMI OSOBAMI, DOKONCE I PŘED MOU PRAVOMOCÍ, A TAKÉ PŘED PŘÍRODNÍMI POHROMAMI.

Význam:

Jamaráďza specificky popsal vlastnosti Višnudútů, aby své služebníky přesvědčil, že jim nemají závidět. Upozornil Jamadúty, že Višnudútům se uctivě klaní i polobozi a že jsou neustále připraveni chránit oddané Pána před nepřáteli, přírodními pohromami a všemi nebezpečnými situacemi v tomto hmotném světě.

Členové Společnosti pro vědomí Krišny se někdy obávají hrozící světové války a ptají se, co by se s nimi stalo, kdyby k ní skutečně došlo.

Ať už se ocitnou v jakémkoliv nebezpečí, vždy by měli mít důvěru, že Višnudútové nebo Nejvyšší Osobnost Božství je ochrání; jak potvrzuje Bhagavad-gíta (*kauntéja pratidžáníhi na mé bhaktah pranašjati* – Ó synu Kuntí, směle vyhlas, že Můj oddaný nebude nikdy zničen.).

Hmotné nebezpečí není určeno pro oddané. To také potvrzuje Šrímad-Bhágavatam. Padan padan jad vipadán na téšám – v tomto hmotném světě cíhají různá nebezpečí na každém kroku, ale nikoliv na oddané, kteří se zcela odevzdali lotosovým nohám Pána.

Čistí oddaní Pána Višnu si mohou být jisti, že je Pán ochrání,

a dokud jsou v hmotném světě, měli by se naplno zaměstnat oddanou službou a šířit hnutí Hare Krišna, které je hnutím Šrí Čaitanji Maháprabhua a Pána Šrí Krišny.

Šrímad Bhágavatam 6.3.18

Nirañdžana Svámí

meditace

MODLITBA PŘED DŽAPOU

Jsem pokleslý člověk a kritizuji vaišnavy. Je pro mě těžké se s nimi sdružovat, protože na nich neustále hledám nedostatky. Vím, že pokud tak budu pokračovat dál, přijde den, kdy se ode mne odvrátíš.

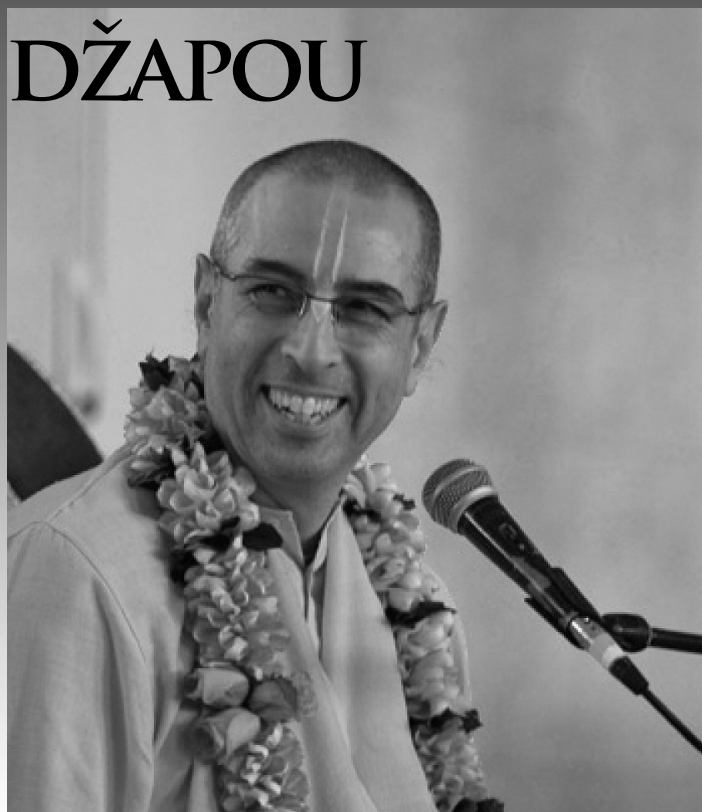
Není nic horšího než ztratit společnost oddaných. Jak potom budu žít? Chápu, že jsem pokleslý. Jsem k Tobě upřímný, můj Pane. Svěřuji Ti své myšlenky. Prosím, nauč mě, jak jít po cestě oddané služby, jak být vaišnavou.

Prosím, vejdí do mého srdce a vytrhni i s kořenem hříšné touhy a připoutanosti. Ochraň mě, prosím, a dovol mi žít neustále ve společnosti Tvých oddaných. Pomoz mi zdolat překážky, protože sám, bez Tvoje milosti, nemám dost sil se s nimi vypořádat.

Nejsem hoden toho, abych stál před Tebou, a nejsem hoden toho, abych se na Tebe obracel s prosbami o pomoc a čekal, že mě vyslyšíš, ale žádnou jinou naději nemám.

Odevzdávám Ti svůj osud a patřím Ti. Pomoz mi, a jestli si tak přeješ, zbav mě hříšných tužeb.

Vím, že mě to bude bolet, jinak to ani být nemůže. Pokud člověku něco berou, vždycky to bolí. Jestli ale ta bolest přijde Tvoje milostí, budu šťastný. Tak buď ke mně prosím milostivý.

DOBYTÍ MAČU PIKČU

(ANI) OMYLEM

Ten, kdo se považuje za nižšího než tráva, je snášenlivější než strom a neočekává žádnou úctu pro sebe, ale je vždy připravený projevovat veškerou úctu ostatním, může velmi snadno zpívat svaté jméno Pána neustále.

Šrī Šikšāṣṭakam verš 3

Náš poslední harinám na Union Square byl marathón nepřičetnosti, kdy mě nechali zpívat skoro tři hodiny, tj. od poloviny až do konce. Jelikož jsme druhý den ráno odlétali, dali jsme do posledního newyorského harinámu všechno. Blížil se konec září a se západem slunce se znatelně ochladilo. Nás ale zahřívalo zpívání – Hare Krišna, Hare Krišna, Krišna Krišna, Hare Hare, Hare Ráma, Hare Ráma, Ráma

Ráma, Hare Hare – do té míry, že zatímco kolemprocházející Newyorčané se balili do teplých bund a mikin, my jsme se potili v tričkách s krátkým rukávem. Jedině naše hlasivky byly proti večernímu chladu bezbranné, ale nedostaly šanci si stěžovat. Když konečně dozněla poslední mantra, poslední akord a poslední rána na dhólak, nastalo dlouhé loučení.

Ráma Ráj nás se slzami v očích doprovodil až do metra a ještě kousek cesty jel s námi, než musel konečně vystoupit na Druhé Avenue. Naposledy jsme si zopakovali naši téměř měsíční rutinu, tj. hodina cesty metrem do našeho útočiště v Queens, půlnoční nákup několika avokád, jejich následná oběť Nejvyššímu Pánu a poté jejich zpracování; co bylo možné, jsme si zabalili ještě v noci a po pár hodinách odpočinku jsme vyklidili náš příbytek a vyrazili jsme na letiště J. F. Kennedyho, abychom

oheň, který Ráma Ráj zažehl v New Yorku, vzali do další země – do Peru.

Na letišti v Limě, hlavním městě Peru, na nás čekal Jamunáčárja Prabhu se svou manželkou Rádha Kišóri Sundarí. Jamuna dlouhou dobu rozdával knihy na Slovensku a s Višnudžanem mají společnou minulost. S Kišóri se seznámil skrze jejího bratra, se kterým se spřátelil v Májápuru. Když slyšel, že se Višnu chystá na další cestu kolem světa, zatoužil se k nám přidat. S Višnuem se dohodli, že se pro něj a jeho lepší polovičku stavíme v Peru a při té příležitosti tam strávíme dva týdny. Během těchto dvou týdnů jsme se měli podívat i na největší turistickou návnadu a nejvýnosnější peruánský podnik – Maču Pikču.

Po prvních pár dnech seznamování se s peruánským prostředím, dietou (brambory, fazole a sója tisíckrát stejně), třemi chrámy v Limě a po několika průzkumných harinámech (kdy jsme zjistili, že pe-

ruánský lid je sice dobrosrdečný až na stře-
chu, ale tančit a zpívat se nikomu nechce),
jsme naložili naše saky paky a 2 000 knih
Šríly Prabhupády do luxusního dálkového
autobusu a vydali jsme se na už ne tolik lu-
xusní dvacetihodinovou cestu do And.

K expedici se kromě starých firem, tedy
Višnu, Karuny, Kéšavy, mě a Harinámá-
nandy přidává Šjáma Rása, žák Indradjumny Svámího,
který s sebou z Chorvatska
dovezl dlouho očekávaný
doplnek našeho nástroj-
ového oddělení – akordeon.
Šjáma Rása je skvělý zpěvák
s obrovskou zásobou me-
lodií nejrůznějších stylů,
zručný mistr hry na akor-
deon a také majitel velmi
specifického smyslu pro hu-
mor. Dalším členem výpravy
je Jamuna (Kišóri odjela
do Ekvádoru nakolektovat
poslední prostředky před
cestou do dálav) a nakonec
bhaktin Dalija, Peruánka,
která se živí prováděním tu-
ristů po inckých zříceninách.

Po strastiplné cestě po
klikatých horských silni-
cích, protkané nečekanými
dobrodružstvími v podobě
náhlých zastávek uprostřed
pustiny z důvodu akutní-
ho průjmu, nebo zvracení při jízdě po
krouťících se velehorských serpentinách
– z některých to zkrátka šlo horem spodem,
jsme dorazili do Cuzca. Před násilnou
invazí Španělů bylo Cuzco středem Incké
říše, nyní je výchozím bodem pro výpra-
vy na Maču Pikču a se svými vlastními
pozůstatky starodávné incké kultury také
oblíbeným turistickým cílem samo o sobě.
Na autobusovém nádraží se nakládáme
do taxíku, který nás odváží k místnímu

chrámu – dvoupodlažnímu domku v řa-
dové zástavbě, s maličkou chrámovkou,
kuchyní jak ze středověku, třemi pokojky
v prvním patře a chrámovým prezidentem,
kuchařem a púdzárím v jedné osobě – Ra-
ghuvaram Prabhuem. Expedice dorazila
do svého výchozího tábořiště.

V naprostém kontrastu s Limou, která je

Šrí Šrí Rádhá Madana Bihári v limském chrámu porozumění

celý den pod peřinou smogu a mlhy, Cuz-
co, ležící uprostřed vysokohorské pánve
lemované pahorky a kopci, které postupně
přecházejí v zasněžené štíty And, si téměř
celý den užívá ostrého horského sluní-
čka. Někdy se zpoza hor vyvalí načernalá
bouřková mračna, která s sebou přinesou
déšť a kroupy, netrvá však dlouho a slunce
si zase najde cestu skrze roztrhané mraky,
z kterých za chvíli zbudou jen rozmazané
bílé šmouhy na obzoru. Počasí je tedy té-

měř ideální, jedině, co trošku narušuje ten-
to krásný obrázek, je řídký horský vzduch,
což pro nás, vrcholové sportovce, je řečený
problém – překvapivě.

Zpočátku chodíme na harinám dvakrát
denně: ráno po snídani a kolem páté večer.
Ráno patří domorodcům; odpoledne se
vyrojí všichni turisté, buď se vypoatčejí
z hotelů, nebo se navrátí
z výletů a potloukají se
ulicemi. Po dvou dnech se
ranní harinám ukazuje jako
ztráta drahocenné energie,
a tak provádíme fúzi obou
harinámů v jeden a chodíme
pouze večer, dokud nám
stačí dech.

Harinámujem v histo-
rickém centru, mozaice
několika náměstí a pěších
zón, s několika architek-
tonickými památkami tu
a tam zasazenými do téměř
původní staré zástavby. Těž-
ko říct, komu dal Krišna
tu inteligenci, jestli Inkům
nebo Španělům, že obohatili
místní domy o prostorná
podloubí. Díky tomu pro
nás déšť a kroupy nejsou až
taková překážka, nedostatek
kyslíku je ale při zpívání
opravdu nepříjemný. Bhakta
Marco, který pro nás každé

ráno peče chleba a se ženou nás dopro-
vází na harinámech, nás v neoblomném
tandemu s Dalijou přesvědčují napít se
tajemného magického nápoje Inků. Že
prý se potom lépe dýchá. Goura Karuna
se na lektvářku stává závislý, ale já necítím
žádnou změnu. Zřejmě jsem velmi nesen-
sibilní.

Mezitím výbor pro strategické pláno-
vání (Višnu, Kéšava a Jamuna) průběžně
zvažuje pojetí naší výpravy na Maču Pik-
ču. Višnuovi jde hlavně o fotku, vztyčený
prapor Hare Krišna na pozadí světoznámé
incké ruiny... Kéšava je romantik; samot-
ná představa výletu a následné potloukání
se dávno opuštěnými ulicemi vyhaslé
metropole ho přivádí do stavu blízkého
blaženosti. A Jamuna? Ten má rád každou
neplechu a taky se asi cítí zavázán navštívit
tento peruánský symbol, když už se teda
oženil s Peruánkou.

Karuna chce jet jen za předpokladu, že
tam bude moct jezdit na kole a rozdávat
knihy. Harinámánanda je jediný, který se
otevřeně vyjadřuje proti. I když plán je, že
uděláme na Maču Pikču harinám, Ánanda
namítá, že ten můžeme udělat i v Cuzcu,
a nemusíme nikam jezdit. Vypadá to, že
z celé skupiny má Harinámánanda nejvíce
jasno... Šjáma Rása je názorově nevyhra-
něn a já jsem rozpolcen. Na Maču Pikču

Dokonalost bhakti jógy a potomci Inků

Charizmatický zpěvák Vajásaki prabhu

bych se rád podíval, ale mám trošku zkušenosti s tímto druhem turismu – „půjdeme se tam podívat a po cestě uděláme harinám“, který většinou končí rozčarováním, protože harinám je narušen neustálým pózováním před kamerou a koukáním po památkách, a nakonec člověk ani nic nemá z těch památek jako takových. Jelikož ale nemám hlasovací právo, odevzdaně čekám na finální rozhodnutí a bavím se sledováním neustálých změn plánů a názorových výměn mezi hlavními strůjci tohoto nápadu.

Jednou jedeme všichni, jednou jenom pár vyvolených (a nejdychtivějších). Jednou máme jet vlakem, potom zase autem a dojít kus cesty pěšky pralesem; taky lze jet autobusem. Každý den se někdo z nás ptá v cestovních kancelářích na cenu a různé způsoby, jak se dostat na Maču Pikču. Možností je mnoho a všechny jsou drahé, což jen komplikuje rozhodování a neustále měnící se plán začíná pomalu vyčerpávat nejen Daliju, naši průvodkyni.

Kéšava je stále neoblomně optimistický a jednou odpoledne, během další nekonečné debaty na téma „jít, či nejít“, prohodí: „Inkové jsou pozůstatky védské kultury, uctívali Boha Slunce.“ Vyčerpaný z neustálé nejistoty a neschopnosti ostatních udělat finální rozhodnutí se uchyluje k sarkasmu: „Takže když tam půjdeme, tak vlastně uděláme velký duchovní pokrok...?“

„Kdyby to bylo na mně,“ vkládá se do rozhovoru Ánanda, „tak bych zůstal tady. Jet tam jenom kvůli fotce, je podle mě šílené.“

„V klidu... uděláme to spontánně,“ lako-nicky prohodí Višnu.

Kéšava opět polemizuje nad kulturním dopadem návštěvy tohoto údajně védského osídlení, načež mi dochází nervy a podrážděně vyjízďím: „Nějak mi do toho nezapadají ty lidské oběti, které dělali. A když už jsme u toho uctívání polobohů, Rávana uctíval Pána Šivu a jakej to byl neřád. Vůbec bych Maču Pikču nepletl s ničím duchovním, prostě tam uděláme harinám, koukneme se na starý kameny a hotovo. Nic víc bych v tom neviděl.“

„Harinám už tam udělal Šrí Prahlád s Mádhavou. Prý tam byli, ale mohli jen potichu zpívat a do toho tleskat.“ Téměř po týdnů nepřetržitého přetřásání akce Maču Pikču nám Šjáma Rása sděluje tyto dvě klíčové informace.

Maču Pikču již bylo osvobozeno zpěvem dvou velkých osobností, a pokud bychom chtěli taky přidat svoji trošku do mlýna, museli bychom být umírnění a nástrojovou produkci omezit pouze na tleskání, což by bylo v přímém rozporu s naším

manifestem; pokud bychom se drželi našeho obvyklého stylu, zbyla by z Maču Pikču ještě větší zřícenina, než je teď.

„Asi se prostě vyfotíme před nějakým plakátem s Maču Pikču a hotovo...“ uzavírá Višnu nejen celou debatu, ale i plánovanou veleakci. Stresující bublina kolem celé výpravy praská a ve zbývajících dnech se z častých narážek na výpravu stává oblíbený vtíp.

Zřejmě potěšen naším odhodláním držet se Harinám Sankírtanu za každou cenu nám Krišna přece jenom splnil naše turistické, fotografické a ezoterické pohnutky a jednou ráno se vydáváme na Saksaywaman, pozůstatky incké tvrže ležící na kopci na severu Cuzca.

Každý je uspokojen: Višnu má fotku, Kéšava má mystický zážitek, Karuna má turisty a my ostatní máme harinám. Jakmile se ale přiblížíme ke zříceninám, místní ochranka nám zakazuje zpívat, a tak se

Zpívejte Hare Krišna a buďte šťastní

vracíme k silnici, kde zastavují taxíky a do-
dávky odvázející turisty zpět do Cuzca.

Jelikož se rychle přesouváme z místa na
místo, musíme vše přizpůsobit tak, aby
svaté jméno slyšelo co nejvíc lidí a také
aby co nejvíce lidí dostalo příležitost
odnést s sebou jednu z knih Šríly Prab-
hupády. Proto Višnudžan vždycky hledá
místo s největší hustotou chodců na metr
čtvereční. Říkáme tomu, že musíme plavat
v davech. Višnudžan a Goura Karuna si
už vypěstovali šestý smysl (přemýšlel jsem
o tom a vypadá to na nějaké tajné napoje-
ní na Nadduši), který je vždy dovede do-
prostřed té nejfrekventovanější pěší zóny,
náměstí, ulice, promenády... prostě dopro-
střed největšího kotle (v rámci možnosti
dané zóny). Saksaywaman s placeným
vstupem, nevrlou ochrankou a řídkými
zástupy turistů rozhodně nesplňuje naše
požadavky, a tak nám nezbyvá než se roz-
loučit se zelenými kopečky a lesíky v dáli
korunovanými bílými vrcholky And a vrá-
tit se zpět mezi lidi.

Krátký ranní výlet se mi líbil. Ne ani
tak kvůli několika stovkám opracovaných
kamenů poskládaných na sebe, ale spíše
proto, že jsme po dlouhé době byli mimo
klaustrofobní chaos velkoměsta. Je mi jas-
né, že to je jedna z posledních příležitostí
tohoto druhu, protože po zbytek naší cesty
pojedeme z jedné světové metropole do
druhé.

Ke konci týdne se vracíme zpátky do
Limy. I když harinámy v Cuzcu nebyly
zrovna davové, vezeme zpět pouze necelé
dvě krabice s knihami, které si kupodivu
rozebrali především místní starousedlí-

ci. Goura Karuna to okomentoval slovy:
„V New Yorku měli peníze, ale nechtěli
knížky. Tady zase chtějí knihy, ale nemají
peníze. Takže v New Yorku jsem je vy-
bral a teď jim to můžu dávat za míň. Je to
vlastně taková šáštra dána, bohatým беру,
chudým dávám.“

Cesta zpět se obešla bez za zmínku stojí-
cích dramát. Asi tomu pomohla těžká an-
tibiotika, kterými jsme se před cestou na-
ládovali. Na autobusovou stanici pro nás
přijíždí Kišóří s taxíkem a přesouváme se
do jejího domu v Chosice – okrajové čtvrti
Limy – která, díky své výšce, je na rozdíl
od Limy plná slunce. Moc si ho ale neuži-
jeme, před námi je poslední nabitý víkend:
v pátek odpoledne harinám v centru města
z chrámu na Wilson road; v sobotu hari-
nám a večerní kirtan v kazatelském centru
v Mira Florez a v neděli harinám v Cho-
sice, polední kirtan a prasádam a přesun
zpět do centra Limy, kde oddaní z Vrindy
(Gaudíja vaišnavská větev) zorganizovali
jógový festival, který chceme projít s hari-
námem; v pondělí pak máme zarezervova-
ný pětihodinový let do Mexika – naši další
destinace.

Na páteční harinám přichází Jeho Milost
Vaijásaki Prabhu. Před pár dny dorazil do
města a o víkendu má skoro stejný pro-
gram jako my; s tím rozdílem, že my se
postaráme o tu divokou část na ulici a on
pak všechny zase přivede zpět do přičet-
nosti lahodným kirtanem a přednáškou
v chrámu.

Po sobotní večerní přednášce orientova-
né na nutnost kázání se jeden oddaný ptá:
„Máme kázat, i když se necítíme způsobili?

Není lepší pracovat sám na sobě a kázat,
až když jsme na vhodné úrovni?“ Vaijása-
ki Prabhu přemýšlí několik sekund. „Ne,
kázat musíme okamžitě. Není na co čekat.
Musíme si vybrat, jestli chceme jít zpátky
k Bohu, nebo zpátky do pampers. Neví-
me, co se stane v příštím životě, a proto
bychom měli dosáhnout dokonalosti už
v tomto. *Kdo má život, může kázat*,“ ukon-
čuje jasně a úderně lekci.

Někomu se ale může zdát, že dotaz toho
oddaného byl známkou pokory. Ale co
je skutečná pokora? Jeho Milost Aindra
Prabhu to krásně shrnuje v jedné z našich
oblíbených nahrávek: „Pokora znamená,
že přiznáme, že jsme pokleslé podmíněné
duše, odvrženci Kali jogy, kteří musí vyu-
žít procesu, který je predepsaný v písmech
a který rozšířil Šrí Čaitanja Maháprabhu.
A jak můžeme ukázat 'veškerou úctu všem
ostatním'? Tím, že budeme brát ohled na
jediný pravý zájem každé živé bytosti – do-
sažení lásky k Bohu, a podnítime je ke spo-
lečnému zpívání svatých jmen Pána.“

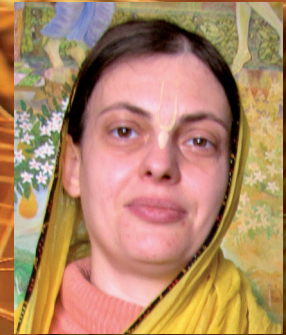
***V každém městě a vesnici na Zemi,
u všech oceánů, moří, řek a potoků
budou všichni zpívat svaté jméno
Krišny. Je jisté, že až tato velká milost
Šrí Čaitanji Maháprabhua pokoří
všechny směry, zaplaví povrch Země
transcendentální extáze. Touha vaiš-
navů se naplní, když budou všechny
hříšné a ubohé živé bytosti šťastné.***

***Šríla Prabhupáda,
Modlitba k lotosovým nohám
Šrí Krišny*** ❀

V každém městě, v každé vesnici, VŠUDE!

Domácí chléb bez kvasnic

Recept poskytla
Abhaja Múdra déví dásí

Ingredience: Postup:

500 g mouky dle vašeho výběru
150 g kvásku
2 dl vody
2 čl hnědého cukru
1 čl himálajské soli

na výrobu kvásku:

250 ml silného chmelového
čaje nebo vody
250 ml žitné mouky
1 pl medu

Uvařte šálek silného chmelového čaje a smíchejte ho se stejným množstvím žitné mouky. Nebo smíchejte stejné množství žitné mouky a vody a přidejte 1 pl medu.

Směs uložte do velké sklenice a přikryjte látkou, aby mohla dýchat. Nechte přes noc v teplotě 30 °C. Příští den dodejte do směsi stejné množství celozrnné pšeničné mouky a vody (stejně množství jako předchozí den) a udržujte ve stejné teplotě. Třetí den možná uvidíte, že se v těstě vytvořil přírodní kvásek v podobě bublin. Pokud ne, přidávejte dál do těsta mouku a nechte kvasit jako doposud, dokud se kvásek nevytvoří.

Případně poproste někoho, kdo už kvásek má, ať vám kousek dá.

Druhá část výroby chleba také zabere trochu času, ale není obtížná. Smíchejte dohromady 500 g mouky dle vašeho výběru, 150 g kvásku, který jste si vytvořili, 2 dl vody, 2 čl hnědého cukru a 1 čl himálajské soli. Lepší je vyhnout se běžné soli, protože může kvásek zahubit. Udělejte těsto a 10 minut hněťte.

Nechte odpočinout půl hodiny, potom opět prohněťte a nechte další půl hodinu být. Těsto se tak stane vláčným a může snadno kynout. Po třetím hnětení nechte těsto dvě hodiny kynout v teplé troubě nastavené na 50 °C. Pak ho začněte péct na 220 °C.

Pěčte, dokud nevidíte, jak se na chlebové kůrce tvoří hnědé flíčky. Vyndejte z trouby, postříkejte troškou vody a přikryjte utěrkou, aby změkl.

S láskou a oddaností nabídněte Šrí Krišnovi.